

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 18. července 2013 (13.08)
(OR. en)**

12566/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0256 (COD)**

**EUROJUST 59
EPPO 4
CATS 36
COPEN 109**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	18. července 2013
Příjemce:	Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2013) 535 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)

Delegace naleznou v příloze dokument Komise COM(2013) 535 final.

Příloha: COM(2013) 535 final

V Bruselu dne 17.7.2013
COM(2013) 535 final

2013/0256 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV¹ za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti v Evropské unii. Od té doby Eurojust usnadňoval koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním při řešení případů dotýkajících se různých členských států. Pomohl vybudovat vzájemnou důvěru a vytvořit vazby mezi rozsáhlým spektrem právních systémů a tradic. Rychlým řešením právních problémů a identifikací příslušných orgánů v jiných zemích usnadnil Eurojust výkon žádostí o spolupráci a nástrojů vzájemného uznávání. Během těchto let se organizace postupně stala klíčovým hráčem v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech.

Boj proti organizovanému zločinu a potlačování zločinných společení zůstávají každodenní realitou. Bohužel v posledním desetiletí došlo k prudkému nárůstu přeshraniční trestné činnosti. Mezi příklady patří obchod s drogami, obchodování s lidmi, terorismus a počítačová trestná činnost, včetně dětské pornografie. Společným rysem všech těchto oblastí trestné činnosti je její páchání v mezinárodním měřítku vysoce mobilními a flexibilními skupinami, které působí ve více jurisdikcích a oblastech trestné činnosti. Účinný boj proti nim tedy vyžaduje koordinovanou celoevropskou reakci.

Rozšířený přeshraniční rozměr trestné činnosti a její diverzifikace na několik oblastí ztěžují jednotlivým členským státům odhalování a potírání přeshraničních trestných činů, zejména pokud jde o organizovanou trestnou činnost. V této souvislosti je zásadní úloha Eurojustu při zlepšování justiční spolupráce a koordinace mezi příslušnými justičními orgány členských států a při pomoci ve vyšetřováních dotýkajících se třetích zemí.

Lisabonskou smlouvou byly zavedeny nové možnosti pro zvyšování účinnosti Eurojustu v boji proti těmto formám trestné činnosti. Článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie výslovně uvádí poslání Eurojustu, jímž je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě. Je proto důležité zajistit co nejlepší využití Eurojustu a odstranění překážek pro jeho účinné fungování.²

Pro posílení Eurojustu byla v roce 2008 provedena rozsáhlá reforma rozhodnutí o Eurojustu.³ Konečný termín pro provedení byl stanoven na 4. června 2011. Správné provádění rozhodnutí v aktuálním znění je důležité, ale nemělo by bránit pokroku při řešení nových problémů a zlepšování fungování Eurojustu; současně by ale mělo zachovávat aspekty, které posílily jeho operativní účinnost.

Článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie rovněž stanoví, že strukturu Eurojustu, jeho fungování, oblast činnosti a úkoly vymezí nařízení přijatá v souladu s řádným legislativním postupem. Vedle toho vyžaduje, aby tato nařízení stanovila způsoby zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu.

¹ Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti, ve znění rozhodnutí Rady 2003/659/SVV a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu. Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1.

² Posílenou policejní spoluprací a pomocí při předcházení závažné trestné činnosti a boji proti ní se zabývá předloha návrhu nového nařízení o Europolu.

³ Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16.12.2008, Úř. věst. L 138, 4.6.2009, s. 14.

Na základě sdělení Komise nazvaném „Evropské agentury: cesta vpřed“⁴ se navíc Evropský parlament, Rada a Komise dohodly, že zahájí interinstitucionální dialog s cílem posílit soudržnost, účinnost a práci decentralizovaných agentur, což v březnu 2009 vedlo k vytvoření interinstitucionální pracovní skupiny. Ta se zabývala mnoha klíčovými otázkami, včetně úlohy a postavení agentur v institucionálním prostředí EU, jejich zřizování, struktury a fungování, financování a otázek rozpočtu, dohledu a řízení.

Tato práce vedla k sestavení společného přístupu k decentralizovaným agenturám EU, schváleného v červenci 2012 Evropským parlamentem, Radou i Komisí. Na základě analýzy každého konkrétního případu musí být přístup zohledněn ve všech jejich budoucích rozhodnutích týkajících se decentralizovaných agentur EU.

Tento návrh nařízení bere v úvahu všechny tyto prvky a vytváří modernizovaný jednotný právní rámec pro novou agenturu pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust), která je právním nástupcem Eurojustu zřízeného rozhodnutím Rady 2002/187/SVV.

Nařízení zachovává prvky, které prokázaly svou účinnost při řízení a práci Eurojustu, ale modernizuje jeho právní rámec a zefektivňuje jeho fungování a strukturu v souladu s Lisabonskou smlouvou a požadavky společného přístupu, pokud to jeho povaha umožňuje.

Jelikož je návrh tohoto nařízení přijímán souběžně s návrhem nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, obsahuje ustanovení, jejichž účelem je zajistit vytvoření tohoto úřadu z Eurojustu podle požadavku článku 86 Smlouvy o fungování Evropské unie a jeho podporu ze strany Eurojustu.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

Při přípravě tohoto nařízení Komise několikrát konzultovala specializované zúčastněné strany. Cílem návrhu je především využít příležitosti, kterou nabízí Lisabonská smlouva, a modernizovat Eurojust tak, aby byla zlepšena jeho řídicí struktura; tím dojde ke snížení současné administrativní zátěže kolegia, které se tak bude moci soustředit na své hlavní poslání.

Dne 18. října 2012 Komise uspořádala konzultační setkání s odborníky z členských států, zástupci sekretariátu Rady, Evropského parlamentu a Eurojustu k projednání otázek týkajících se potenciální reformy podle článku 85 Smlouvy o fungování Evropské unie. Projednávané otázky zahrnovaly posílené řízení, zapojení parlamentů na evropské i vnitrostátní úrovni a případné další pravomoci, jakož i vazby na zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Setkání obecně podpořilo zlepšení řídicí struktury a účinnosti Eurojustu.

Konzultačního procesu se zúčastnil i přímo Eurojust, který poskytoval podněty ve formě příspěvků a v rámci setkání s Komisí. Kromě toho probíhaly diskuse o reformě i v rámci různých seminářů, například strategického semináře „Eurojust a Lisabonská smlouva. Směrem k účinnější činnosti“ (Bruggy, 20.–22. září 2010) a konference Eurojustu a ERA nazvané „10 let Eurojustu: Dosažené úspěchy a budoucí úkoly“, která se konala v Haagu ve dnech 12. a 13. listopadu 2012. Kromě toho byla budoucnost Eurojustu projednána na zvláštním neformálním setkání Rady u příležitosti desátého výročí založení Eurojustu v únoru 2012.

Názory zúčastněných stran byly také shromážděny ve „Studii o posílení Eurojustu“⁵, kterou zadala Komise a která poskytla dobrý přehled současných problémů a představila několik politických alternativ pro jejich řešení.

⁴ Viz KOM(2008) 135.

⁵ „Studie o posílení Eurojustu“ provedená společností GHK.

3. NÁVRH

3.1. Právní základ

Právní základ návrhu stanoví článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie. Ten předepisuje použití formy nařízení.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Akce na úrovni EU je nutná, protože předpokládaná opatření mají evropský rozměr, neboť z nich vyplývá zřízení subjektu, jehož posláním je podpora a posilování koordinace a spolupráce mezi vnitrostátními justičními orgány v souvislosti se závažnou trestnou činností, která se dotýká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě. Tohoto cíle lze dosáhnout pouze na úrovni Unie v souladu se zásadou subsidiarity.

V souladu se zásadou proporcionality toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

3.3. Vysvětlení návrhu po kapitolách

Hlavním cílem návrhu je:

- zvýšit účelnost Eurojustu vytvořením nové řídicí struktury,
- zvýšit operativní účinnost Eurojustu jednotným vymezením postavení a pravomocí národních členů,
- stanovit úlohu Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů při hodnocení činnosti Eurojustu v souladu s Lisabonskou smlouvou,
- sjednotit právní rámec Eurojustu se společným přístupem, při plném respektování jeho zvláštní úlohy související s koordinací probíhajících vyšetřování trestné činnosti,
- zajistit, aby mohl Eurojust úzce spolupracovat s Úřadem evropského veřejného žalobce, jakmile bude zřízen.

3.3.1. Kapitola I: Cíle a úkoly

Tato kapitola upravuje zřízení Agentury Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) jako právního nástupce Eurojustu vytvořeného rozhodnutím Rady 2002/187/SVV. Definuje rovněž jeho úkoly a působnost. Ta je samostatně vymezena v příloze navrhovaného nařízení.

3.3.2. Kapitola II: Struktura a organizace Eurojustu

Tato kapitola obsahuje některé hlavní prvky reformy.

Oddíl II se zabývá národními členy Eurojustu. Reforma zachovává jejich vazbu na členský stát původu, ale současně obsahuje konkrétní výčet jejich operativních pravomocí. To jim umožní účinněji spolupracovat mezi sebou navzájem a s vnitrostátními orgány.

Oddíly III, IV a V stanoví novou strukturu Eurojustu: oddíl III se zabývá kolegiem, oddíl IV výkonnou radou a oddíl V správním ředitelem. Řízení Eurojustu se zlepší díky jasnému rozlišení dvou různých složení kolegia podle toho, zda vykonává své operativní nebo řídicí funkce. Operativní funkce se týkají hlavní činnosti Eurojustu, tj. podpory a koordinace vnitrostátních vyšetřování. Řídicí funkce na druhou stranu souvisejí například s přijetím pracovního programu agentury, jejího ročního rozpočtu nebo výroční zprávy. Je vytvořen nový orgán – výkonná rada, která bude připravovat řídicí rozhodnutí kolegia a přímo převezme některé administrativní úkoly. Komise je zastoupena v kolegiu, pokud vykonává

své řídicí funkce, a ve výkonné radě. Jasně je vymezen i postup jmenování správního ředitele, jeho odpovědnosti a úkoly.

Tím se zavede dvojí stupeň řízení, se kterým počítá společný přístup, a současně zůstane zachována zvláštní povaha Eurojustu a zaručena jeho nezávislost. Vedle toho je toto řešení úsporné a přispívá k účinnosti Eurojustu, protože národním členům se dostane podpory v rozpočtových a administrativních záležitostech, což jim umožní soustředit se na jejich operativní úkoly.

3.3.3. Kapitola III: Operativní záležitosti

Tato kapitola zachovává stávající mechanismy pro zajištění operativní účinnosti Eurojustu, včetně stálé koordinace, národního koordinačního systému Eurojustu, výměny informací a činností navazujících na žádosti Eurojustu. Architektura systému řízení případů Eurojustu zůstává stejná.

3.3.4. Kapitola IV: Zpracování informací

Tato kapitola obsahuje odkaz na nařízení č. 45/2001⁶, jakožto použitelný režim pro zpracování všech osobních údajů Eurojustem. Nařízení navíc upřesňuje a doplňuje nařízení č. 45/2001, pokud jde o oblast operativních osobních údajů, přičemž zohledňuje zvláštnosti činností v rámci justiční spolupráce a přihlíží k potřebě jednotnosti a slučitelnosti s příslušnými zásadami ochrany údajů. Zpracování osobních údajů bude i nadále možné omezovat.

Současně tato kapitola sjednocuje ustanovení týkající se práv subjektů údajů s nařízením č. 45/2001 a zohledňuje standardy ochrany předpokládané balíčkem opatření pro reformu ochrany údajů, přijatým Komisí v lednu 2012. Dále tato kapitola předpokládá významnou změnu v mechanismu dohledu. Stanoví kompetence evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ), pokud jde o sledování veškerého zpracování osobních údajů Eurojustem. Evropský inspektor ochrany údajů převezme úkoly společného kontrolního orgánu zřízeného rozhodnutím Rady o Eurojustu.

3.3.5. Kapitola V: Vztahy s partnery

Tato kapitola podtrhuje důležitost partnerství a spolupráce mezi Eurojustem a dalšími orgány, institucemi a agenturami EU v boji proti trestné činnosti. V první řadě zahrnuje vztahy se sekretariáty Evropské justiční sítě, sítě odborníků pro společné vyšetřovací týmy a sítě pro vyšetřování genocidy, které jsou spravovány Eurojustem. Dále obsahuje konkrétní ustanovení o vztazích s Úřadem evropského veřejného žalobce.

Za druhé je obzvláště důležitá spolupráce s Europol, zejména v souvislosti s jeho úlohou jako zdroje informací pro Eurojust v souladu se článkem 85 Smlouvy o fungování Evropské unie. Bylo doplněno zvláštní ustanovení vymezující privilegovaný vztah mezi oběma agenturami, jehož účelem je posílit jejich účinnost v boji proti závažným formám mezinárodní trestné činnosti v rámci jejich působnosti. Součástí je mechanismus pro vzájemnou kontrolu jejich informačních systémů a zajištění výměny údajů. Praktické podrobnosti budou stanoveny formou dohody.

U případů závažné a organizované trestné činnosti jsou často odhaleny vazby na třetí země, což podtrhuje důležitost úzké spolupráce s takovými zeměmi. Lisabonská smlouva změnila způsob, jakým Evropská unie rozvíjí své vnější vztahy, a tyto změny mají vliv i na jednotlivé agentury. V důsledku toho již nebudou agentury samy moci dojednat mezinárodní dohody, které se nyní musejí uzavírat podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie. Eurojust

⁶ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

ale bude moci uzavírat pracovní ujednání pro posílení spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí, včetně výměny informací. Platnost již uzavřených mezinárodních dohod je zachována.

3.3.6. Kapitola VI: Finanční ustanovení

Cílem těchto ustanovení je modernizace rozpočtu Eurojustu, jeho sestavení a plnění, předkládání účetních závěrek a ustanovení o absolutoriu.

3.3.7. Kapitola VII: Ustanovení o zaměstnancích

Tato ustanovení odrážejí zásady společného přístupu a současně respektují specifika Eurojustu. Z hybridní povahy Eurojustu a z důležitosti operativní vazby mezi národními sekcemi a jejich členskými státy původu vyplývá, že platy a požitky těchto zaměstnanců nesou členské státy. Správního ředitele Eurojustu nadále jmenuje kolegium Eurojustu, avšak z užšího seznamu vypracovaného Komisí na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení. Tento postup respektuje samostatnost agentury a současně zajistí přísné hodnocení kandidátů. Podobný postup se předpokládá i pro odvolání správního ředitele.

3.3.8. Kapitola VIII: Hodnocení a předkládání zpráv

Tato kapitola sjednocuje právní rámec Eurojustu s jeho posílenou demokratickou legitimitou dle požadavků Lisabonské smlouvy. Vymezuje zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu. Toho se dosáhne úsporně, na základě výročních zpráv Eurojustu, a současně bude zachována funkční nezávislost Eurojustu. Dále je stanoveno pravidelné celkové hodnocení Eurojustu v souladu se společným přístupem.

3.3.9. Kapitola IX: Obecná a závěrečná ustanovení

Tato kapitola obsahuje ustanovení, která sjednocují nařízení o Eurojustu se společným přístupem, jakož i ustanovení o vstupu nařízení v platnost.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Reforma řízení nemá žádný dopad na náklady (administrativní funkce kolegia) a tento návrh nepředpokládá žádné nové úkoly Eurojustu, kromě podpory Úřadu evropského veřejného žalobce, která bude probíhat s nulovými náklady.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 85 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV⁷ jako instituce Evropské unie s právní subjektivitou, aby podporoval a zdokonaloval koordinaci a spolupráci příslušných justičních orgánů členských států, zejména v souvislosti se závažnou organizovanou trestnou činností. Rozhodnutí Rady 2003/659/SVV⁸ a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV⁹ o posílení Eurojustu změnila právní rámec Eurojustu.
- (2) Článek 85 Smlouvy stanoví, že Eurojust se bude řídit nařízením přijatým v souladu s řádným legislativním postupem. Vedle toho vyžaduje stanovení způsobů zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu.
- (3) Článek 85 Smlouvy rovněž stanoví, že posláním Eurojustu je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě, a to na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států a Europolu.
- (4) Jelikož by měl být Úřad evropského veřejného žalobce vytvořen z Eurojustu, obsahuje toto nařízení i ustanovení nezbytná k úpravě vztahů mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce.
- (5) Zatímco by Úřad evropského veřejného žalobce měl mít výlučnou působnost pro vyšetřování a stíhání trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, Eurojust by měl být schopen podporovat vnitrostátní orgány při vyšetřování a stíhání těchto forem trestné činnosti v souladu s nařízením o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.
- (6) Aby Eurojust mohl plnit své poslání a rozvíjet veškerý svůj potenciál v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, měly by být jeho operativní funkce posíleny snížením administrativní zátěže národních členů a jeho evropský rozměr podpořen účastí Komise na

⁷ Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1.

⁸ Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 44.

⁹ Úř. věst. L 138, 4.6.2009, s. 14.

řízení agentury a větším zapojením Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení jeho činnosti.

- (7) Proto by mělo být rozhodnutí Rady 2002/187/SVV zrušeno a nahrazeno tímto nařízením, kterým se stanoví opatření pro zapojení parlamentů, modernizuje jeho struktura a zjednoduší se stávající právní rámec Eurojustu, a zároveň budou zachovány prvky, které při jeho působení prokázaly svou účinnost.
- (8) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (9) Měly by být stanoveny formy závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou nebo více členských států a spadá do působnosti Eurojustu. Navíc by měly být vymezeny případy, které se nedotýkají dvou nebo více členských států, ale vyžadují stíhání na společném základě. Sem by měla patřit vyšetřování a stíhání, která se dotýkají pouze jednoho členského státu a třetí země, i případy dotýkající se pouze jednoho členského státu a Unie.
- (10) Při výkonu svých operativních funkcí ve vztahu ke konkrétním trestněprávním případům by měl Eurojust na žádost příslušných orgánů členských států nebo z vlastní iniciativy jednat prostřednictvím jednoho nebo více národních členů nebo jako kolegium.
- (11) Aby se zajistila odpovídající podpora a koordinace přeshraničních vyšetřování Eurojustem, je nezbytné, aby všichni národní členové měli stejné operativní pravomoci, a mohli tak účinněji spolupracovat mezi sebou navzájem a s vnitrostátními orgány. Národním členům by měly být svěřeny pravomoci, jež umožní Eurojustu vhodným způsobem plnit své poslání. Tyto pravomoci by měly zahrnovat přístup k příslušným informacím ve veřejných národních rejstřících, vydávání a vykonávání žádostí o vzájemnou pomoc a uznávání, přímý kontakt a výměnu informací s příslušnými orgány, účast ve společných vyšetřovacích týmech a, na základě dohody s příslušným vnitrostátním orgánem nebo v naléhavých případech, nařizování vyšetřovacích opatření a sledovaných zásilek.
- (12) Je nezbytné dát Eurojustu správní a řídicí strukturu, která mu umožní účinněji plnit své úkoly a bude zohledňovat zásady platné pro agentury Unie a současně zachová jeho specifické rysy a zaručí mu nezávislost při výkonu jeho operativních funkcí. Za tímto účelem by měly být vyjasněny funkce národních členů, kolegia a správního ředitele a vytvořena výkonná rada.
- (13) Měla by být stanovena opatření, která umožní jasně odlišit operativní a řídicí funkce kolegia, a snížit tak administrativní zátěž národních členů na minimum, aby bylo možné soustředit se na operativní práci Eurojustu. Řídicí úkoly kolegia by měly zahrnovat zejména přijímání pracovních programů Eurojustu, jeho rozpočtu, výroční zprávy o činnosti, příslušných finančních pravidel a pracovních ujednání s partnery. Kolegium by mělo vůči zaměstnancům agentury, včetně správního ředitele, uplatňovat pravomoc orgánu oprávněného ke jmenování.
- (14) Pro zlepšení řízení Eurojustu a optimalizaci postupů by měla být vytvořena výkonná rada, která bude kolegiu pomáhat s jeho řídicími funkcemi a umožní efektivnější rozhodování o neoperativních a strategických záležitostech.
- (15) Komise by měla mít zastoupení v kolegiu vykonávajícím své řídicí funkce a ve výkonné radě, aby se zajistil neoperativní dohled a strategické vedení Eurojustu.
- (16) V zájmu zajištění účinné každodenní správy Eurojustu by měl správní ředitel vystupovat jako jeho zákonný zástupce a správce, jenž se zodpovídá kolegiu a výkonné radě. Správní ředitel by měl připravovat a provádět rozhodnutí kolegia a výkonné rady.

- (17) S cílem zajistit stálou dostupnost Eurojustu a umožnit jeho zásah v naléhavých případech je nezbytné zřídit v rámci Eurojustu stálou koordinaci. Jednotlivé členské státy by měly zajistit, aby jejich zástupci ve stálé koordinaci byli schopni jednat nepřetržitě.
- (18) V členských státech by měly být zavedeny národní koordinační systémy Eurojustu, které budou koordinovat práci národních zpravodajů pro Eurojust, národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu, národního zpravodaje pro Evropskou justiční síť a nejvýše tři dalších kontaktních míst, jakož i zástupců sítě pro společné vyšetřovací týmy a sítě vytvořených rozhodnutím Rady 2002/494/SVV ze dne 13. června 2002 o vytvoření evropské sítě kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny¹⁰, rozhodnutím Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností¹¹ a rozhodnutím Rady 2008/852/SVV ze dne 24. října 2008 o síti kontaktních míst pro boj proti korupci¹².
- (19) Pro podporu a posilování koordinace a spolupráce mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním je zásadně důležité, aby Eurojust dostával od vnitrostátních orgánů příslušné informace nezbytné k plnění svých úkolů. Za tímto účelem by měly příslušné vnitrostátní orgány informovat své národní členy o zřizování společných vyšetřovacích týmů a o jejich výsledcích, o případech spadajících do působnosti Eurojustu, které se přímo dotýkají alespoň tří členských států a u kterých byly žádosti nebo rozhodnutí o justiční spolupráci předány alespoň do dvou členských států, a za určitých okolností i o kompetenčních sporech, sledovaných zásilkách a opakovaných problémech v oblasti justiční spolupráce.
- (20) Zatímco zpracování osobních údajů Eurojustem spadá do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů¹³, zabývá se zpracováním osobních údajů orgány členských států a předáním těchto údajů do Eurojustu Úmluva Rady Evropy č. 108 [bude nahrazeno příslušnou směrnicí platnou v okamžiku přijetí].
- (21) Pokud Eurojust předává osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci či Interpolu na základě mezinárodní dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy, musejí přiměřené záruky přijaté na ochranu soukromí a základních práv a svobod jednotlivců zajistit splnění ustanovení tohoto nařízení týkajících se ochrany údajů.
- (22) Eurojust by měl být oprávněn ke zpracování určitých osobních údajů osob, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů dotyčných členských států podezřelé ze spáchání trestného činu, který spadá do působnosti Eurojustu, nebo z účasti na takovém trestném činu nebo které byly za tento trestný čin odsouzeny. Eurojust by neměl provádět automatizované srovnávání profilů DNA nebo otisků prstů.
- (23) Za účelem dosažení svých cílů by Eurojust měl mít příležitost prodloužit lhůty pro uchovávání osobních údajů, pokud bude dodržena zásada účelového omezení vztahující se na zpracování osobních údajů při všech činnostech Eurojustu. Takové rozhodnutí by mělo být učiněno po pečlivém zvážení všech dotyčných zájmů, včetně zájmů subjektů údajů. Je-li v důsledku uplynutí promlčecí lhůty znemožněno stíhání ve všech dotyčných členských státech, mělo by

¹⁰ Úř. věst. L 167, 26.6.2002, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103.

¹² Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 38.

¹³ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

být o jakémkoli prodloužení lhůt pro zpracování osobních údajů rozhodnuto pouze v případech, kdy podle tohoto nařízení existuje zvláštní potřeba poskytnutí pomoci.

- (24) Eurojust by měl udržovat mimořádně úzké vztahy s Evropskou justiční sítí, založené na konzultacích a doplňkovosti. Toto nařízení by mělo pomoci ujasnit úlohy Eurojustu a Evropské justiční sítě a jejich vzájemné vztahy, při současném zachování specifčnosti Evropské justiční sítě.
- (25) V rozsahu nutném k plnění svých cílů by měl Eurojust udržovat pracovní vztahy s ostatními institucemi a agenturami Unie, s Úřadem evropského veřejného žalobce, s příslušnými orgány třetích zemí i s mezinárodními organizacemi.
- (26) K posílení operativní spolupráce mezi Eurojustem a Europol, a zejména ke stanovení souvislostí mezi údaji, které již mají tyto instituce k dispozici, by měl Eurojust umožnit Europolu přístup ke svým údajům a vyhledávání v nich.
- (27) V rozsahu nutném k plnění svých cílů by měl být Eurojust schopen vyměňovat si osobní údaje s jinými institucemi Unie.
- (28) Mělo by být upraveno vysílání styčných soudců nebo státních zástupců Eurojustem do třetích zemí za účelem plnění podobných cílů, jako jsou ukládány styčným soudcům nebo státním zástupcům vyslaným členskými státy na základě společné akce Rady 96/277/SVV ze dne 22. dubna 1996 o rámci pro výměnu styčných soudců nebo státních zástupců ke zdokonalování soudní spolupráce mezi členskými státy Evropské unie¹⁴.
- (29) Na straně Eurojustu by měla být upravena koordinace výkonu žádostí o justiční spolupráci vydaných třetí zemí, pokud se vztahují k jednomu vyšetřování a vyžadují výkon v nejméně dvou členských státech.
- (30) Aby byla zaručena plná samostatnost a nezávislost Eurojustu, měl by mu být přidělen samostatný rozpočet, jehož příjmy plynou především z příspěvku z rozpočtu Unie, s výjimkou platů a požitků národních členů a asistujících osob, které hradí jejich členský stát původu. Na příspěvek Unie a další subvence ze souhrnného rozpočtu Unie by se měl vztahovat rozpočtový proces Unie. Audit účtů by měl provádět Účetní dvůr.
- (31) Pro zvýšení transparentnosti Eurojustu a demokratického dohledu nad ním je nutné stanovit mechanismy zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení jeho činnosti. To by nemělo bránit zásadám nezávislosti, pokud jde o akce přijaté v konkrétních operativních případech, nebo povinnosti zachování mlčenlivosti a důvěrnosti údajů.
- (32) Je vhodné pravidelně vyhodnocovat uplatňování tohoto nařízení.
- (33) Na Eurojust by se mělo vztahovat nařízení Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002¹⁵.
- (34) Na Eurojust by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)¹⁶.
- (35) Potřebná ustanovení týkající se umístění Eurojustu v členském státě, ve kterém sídlí, tj. v Nizozemsku, a zvláštní pravidla pro všechny zaměstnance Eurojustu a jejich rodinné

¹⁴ Úř. věst. L 105, 27.4.1996, s. 1.

¹⁵ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

příslušníky by měla být stanovena v dohodě o sídle. Hostitelský členský stát by měl dále poskytnout co nejlepší podmínky pro zajištění řádného chodu Eurojustu, což se týká rovněž školní docházky dětí a dopravy, aby byl Eurojust přitažlivý pro vysoce kvalitní lidské zdroje v co nejširším zeměpisném měřítku.

- (36) Jelikož Eurojust zřízený tímto nařízením nahrazuje Eurojust zřízený rozhodnutím 2002/187/SVV a stává se jeho nástupcem, měl by působit jako právní nástupce Eurojustu s ohledem na veškeré jeho smluvní závazky, včetně pracovních smluv, závazků a pořízeného majetku. Mezinárodní dohody uzavřené Eurojustem zřízeným uvedeným rozhodnutím by měly zůstat v platnosti.
- (37) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření subjektu odpovědného za podporu a posilování koordinace a spolupráce mezi justičními orgány členských států v souvislosti se závažnou trestnou činností, která se dotýká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků akce lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (38) [V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, Spojené království a Irsko se neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.]
- (39) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I CÍLE A ÚKOLY

Článek 1

Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech

1. Zřizuje se Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust).
2. Eurojust zřízený tímto nařízením se stává právním nástupcem Eurojustu zřízeného rozhodnutím Rady 2002/187/SVV.
3. V každém členském státě má Eurojust nejširší právní způsobilost k právům a právním úkonům, jakou jejich vnitrostátní právo přiznává právníkům osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

Článek 2

Úkoly

1. Eurojust podporuje a posiluje koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě, a to na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států a Europolu.
2. Při plnění svých úkolů Eurojust:
 - a) zohledňuje všechny žádosti příslušných orgánů členského státu a všechny informace poskytnuté jakoukoli institucí, která je příslušná podle ustanovení přijatých v rámci Smluv, nebo shromážděné přímo Eurojustem;
 - b) usnadňuje výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.
3. Eurojust vykonává své úkoly na žádost příslušných orgánů členských států nebo z vlastního podnětu.

Článek 3

Působnost Eurojustu

1. Do působnosti Eurojustu spadají formy trestné činnosti uvedené v příloze 1. Nespadá do ní ale trestná činnost v působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Do působnosti Eurojustu spadají související trestné činy. Následující trestné činy se považují za související trestné činy:
 - a) trestné činy, jejichž účelem je obstarání prostředků pro spáchání činů uvedených v příloze 1;
 - b) trestné činy, jejichž účelem je usnadnění nebo vykonání činů uvedených v příloze 1;
 - c) trestné činy, jejichž účelem je dosáhnout nepotrestání činů uvedených v příloze 1.
3. Na žádost příslušného orgánu členského státu může Eurojust pomáhat i při vyšetřování a stíhání, která se týkají pouze tohoto členského státu a třetí země, pokud byla s příslušnou třetí zemí uzavřena dohoda o spolupráci nebo ujednání o spolupráci ve smyslu článku 43 nebo pokud je v konkrétním případě na poskytnutí takové pomoci významný zájem.
4. Na žádost příslušného orgánu členského státu nebo Komise může Eurojust pomáhat při vyšetřování a stíhání týkajícím se pouze tohoto členského státu a Unie.

Článek 4

Operativní funkce Eurojustu

1. Eurojust:
 - a) informuje příslušné orgány členských států o vyšetřování a stíhání, o kterých byl zpraven a která mají dopad na úrovni Unie nebo by mohla mít dopad na jiné než přímo zúčastněné členské státy;
 - b) pomáhá příslušným orgánům členských států při zajišťování co nejlepší koordinace vyšetřování a stíhání;

- c) napomáhá ke zdokonalování spolupráce příslušných orgánů členských států, zejména na základě analýz Europolu;
 - d) spolupracuje a radí se s Evropskou justiční sítí pro trestní věci, přičemž mimo jiné využívá databázi dokumentů této Evropské justiční sítě a přispívá k jejímu zdokonalování;
 - e) poskytuje operativní, technickou a finanční podporu pro přeshraniční operace a vyšetřování členských států, včetně společných vyšetřovacích týmů.
2. Při plnění svých úkolů může Eurojust požádat příslušné orgány dotyčných členských států, s uvedením důvodů, aby:
- a) zahájily vyšetřování nebo stíhání určitých činů;
 - b) souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů;
 - c) koordinovaly činnost mezi příslušnými orgány dotyčných členských států;
 - d) sestavily společný vyšetřovací tým v souladu s příslušnými mechanismy spolupráce;
 - e) poskytly Eurojustu informace, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů;
 - f) přijaly zvláštní vyšetřovací opatření;
 - g) přijaly jakákoliv jiná opatření, která jsou odůvodněná pro vyšetřování nebo stíhání.
3. Eurojust také může:
- a) poskytovat Europolu stanoviska na základě analýz provedených Europolem;
 - b) zajišťovat logistickou podporu, včetně překladatelské, tlumočnické a organizační pomoci při koordinačních schůzkách.
4. Pokud se dva nebo více členských států není schopno dohodnout, který z nich by měl vést vyšetřování nebo stíhání, na základě žádosti předložené podle odst. 2 písm. b) vydá Eurojust písemné stanovisko k případu. Toto stanovisko je neprodleně předáno dotyčným členským státům.
5. Na žádost příslušného orgánu vydá Eurojust písemné stanovisko k opakovaným odmítnutím nebo k problémům s výkonem žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání, za předpokladu, že nebylo možné dospět k řešení vzájemnou dohodou mezi příslušnými vnitrostátními orgány nebo zapojením dotyčných národních členů. Toto stanovisko je neprodleně předáno dotyčným členským státům.

Článek 5

Výkon operativních funkcí

- 1. Při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 1 nebo 2 jedná Eurojust prostřednictvím jednoho nebo více dotyčných národních členů.
- 2. Eurojust jedná jako kolegium:
 - a) při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 1 nebo 2:
 - i) pokud o to požádá jeden nebo více národních členů dotčených věcí, kterou se Eurojust zabývá;

- ii) pokud se jedná o vyšetřování nebo stíhání, které má dopad na úrovni Unie nebo které by mohlo mít dopad na jiné než přímo zúčastněné členské státy;
 - b) při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 3, 4 nebo 5;
 - c) pokud se jedná o obecnou otázku ohledně plnění jeho operativních cílů;
 - d) pokud je tak stanoveno na jiném místě tohoto nařízení.
3. Při plnění svých úkolů Eurojust uvádí, zda jedná prostřednictvím jednoho nebo více národních členů, nebo jako kolegium.

KAPITOLA II

STRUKTURA A ORGANIZACE EUROJUSTU

ODDÍL I

STRUKTURA

Článek 6

Struktura Eurojustu

Struktura Eurojustu zahrnuje:

- a) národní členy;
- b) kolegium;
- c) výkonnou radu;
- d) správního ředitele.

ODDÍL II

NÁRODNÍ ČLENOVÉ

Článek 7

Postavení národních členů

- 1. Eurojust má jednoho národního člena vyslaného každým členským státem v souladu s jeho právním systémem, který má stálé pracoviště v sídle Eurojustu.
- 2. Každému národnímu členovi napomáhá jeden zástupce a jeden asistent. Zástupce a asistent mají své stálé pracoviště v Eurojustu. Národnímu členovi může napomáhat více zástupců nebo asistentů, jejichž stálé pracoviště může být, v případě potřeby a se souhlasem kolegia, v Eurojustu.
- 3. Národní členové a zástupci mají postavení státního zástupce, soudce nebo policisty s rovnocennými pravomocemi. Příslušné vnitrostátní orgány jim udělí pravomoci uvedené v tomto nařízení, aby mohli vykonávat své úkoly.
- 4. Zástupce může jednat jménem národního člena nebo jej nahradit. Asistent rovněž může jednat jménem národního člena nebo jej nahradit, má-li postavení podle odstavce 3.
- 5. Operativní informace, které si vyměňuje Eurojust s členskými státy směřují přes národní členy.
- 6. Národní členové se obracejí přímo na příslušné orgány svého členského státu.

7. Mzdy a požitky národních členů, zástupců a asistentů jsou hrazeny jejich členským státem původu.
8. Jednají-li národní členové, zástupci a asistenti v rámci úkolů Eurojustu, považují se příslušné výdaje související s těmito činnostmi za operační výdaje.

Článek 8

Pravomoci národních členů

1. Národní členové mají pravomoc:
 - a) usnadňovat nebo jinak podporovat vydávání a výkon jakékoliv žádosti o vzájemnou právní pomoc nebo o vzájemné uznávání nebo je vydávat a vykonávat vlastními silami;
 - b) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný vnitrostátní orgán členského státu a vyměňovat si s ním informace;
 - c) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný mezinárodní orgán a vyměňovat si s ním informace v souladu s mezinárodními závazky jejich členského státu;
 - d) účastnit se společných vyšetřovacích týmů, včetně jejich sestavování.
2. Na základě dohody s příslušným vnitrostátním orgánem národní členové:
 - a) nařizují vyšetřovací opatření;
 - b) schvalují a koordinují sledované zásilky v členském státě v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
3. V naléhavých případech, kdy nelze dosáhnout dohody včas, jsou národní členové kompetentní přijmout opatření podle odstavce 2, přičemž co nejdříve informují příslušný vnitrostátní orgán.

Článek 9

Přístup k národním rejstříkům

Národní členové mají v souladu s vnitrostátním právem přístup k těmto druhům rejstříků svého členského státu nebo přinejmenším mohou získat informace v nich obsažené:

- a) rejstříky trestů;
- b) rejstříky zatčených osob;
- c) vyšetřovací rejstříky;
- d) rejstříky DNA;
- e) jiné rejstříky orgánů veřejné správy svých členských států, jsou-li tyto informace potřeba k plnění jejich úkolů.

ODDÍL III

KOLEGIUM

Článek 10

Složení kolegia

1. Kolegium se skládá ze:
 - a) všech národních členů, vykonává-li kolegium své operativní funkce podle článku 4;

- b) všech národních členů a dvou zástupců Komise, vykonává-li kolegium své řídicí funkce podle článku 14.
2. Funkční období členů a jejich zástupců je nejméně čtyři roky, obnovitelné jednou. Po uplynutí jejich funkčního období nebo v případě odstoupení zůstávají členové ve funkci, dokud není jejich funkční období prodlouženo nebo dokud nejsou nahrazeni.
 3. Správní ředitel se účastní schůzí kolegia týkajících se řízení bez práva hlasovat.
 4. Kolegium může pozvat na schůzi jakoukoliv osobu, jejíž názor může být relevantní, jako pozorovatele.
 5. Členům kolegia mohou být nápomocni poradci nebo odborníci v souladu s jednacím řádem.

Článek 11

Předseda a místopředseda Eurojustu

1. Kolegium volí předsedu a dva místopředsedy z řad národních členů dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů.
2. Místopředsedové zastupují předsedu, nemůže-li vykonávat své povinnosti.
3. Funkční období předsedy a místopředsedů je čtyři roky. Znovuzvolení mohou být jednou. Je-li národní člen zvolen předsedou nebo místopředsedou Eurojustu, jeho funkční období národního člena se prodlouží, aby se zajistilo, že může plnit svou funkci předsedy nebo místopředsedy.

Článek 12

Schůze kolegia

1. Schůze kolegia svolává předseda.
2. Kolegium pořádá nejméně jednu operativní schůzi za měsíc. Pro výkon svých řídicích funkcí pořádá kolegium nejméně dvě řádné schůze za rok. Kolegium se dále schází z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost nejméně jedné třetiny svých členů.
3. Evropský veřejný žalobce dostává program jednání všech schůzí kolegia a je oprávněn účastnit se těchto schůzí bez práva hlasovat, kdykoliv se projednává problematika, kterou považuje za relevantní z hlediska fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 13

Pravidla hlasování kolegia

1. Není-li stanoveno jinak, kolegium přijímá rozhodnutí většinou hlasů svých členů.
2. Každý člen má jeden hlas. V nepřítomnosti hlasujícího člena je zástupce oprávněn vykonat právo hlasovat.
3. Předseda a místopředsedové mají hlasovací práva.

Článek 14 **Řídící funkce kolegia**

1. Kolegium, v rámci výkonu svých řídicích funkcí:
 - a) přijímá každoročně programový dokument Eurojustu dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů a v souladu s článkem 15;
 - b) přijímá, dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů, roční rozpočet Eurojustu a vykonává další funkce týkající se rozpočtu Eurojustu podle kapitoly VI;
 - c) přijímá konsolidovanou výroční zprávu o činnosti týkající se činností Eurojustu a zasílá ji do [data uvedeného v rámcovém finančním nařízení (FFR)] následujícího roku Evropskému parlamentu, vnitrostátním parlamentům, Radě, Komisi a Evropskému účetnímu dvoru, a tuto konsolidovanou výroční zprávu o činnosti zveřejňuje;
 - d) přijímá programování lidských zdrojů jako součást programového dokumentu;
 - e) přijímá finanční pravidla platná pro Eurojust v souladu s článkem 52;
 - f) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a jejich řešení u jeho členů;
 - g) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům agentury pravomoci, které služební řád¹⁷ svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovní řád ostatních zaměstnanců¹⁸ orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
 - h) jmenuje správního ředitele a podle okolností prodlužuje jeho funkční období nebo jej odvolává z funkce v souladu s článkem 17;
 - i) jmenuje účetního a inspektora ochrany údajů, kteří jsou funkčně nezávislí při výkonu svých povinností;
 - j) přijímá pracovní ujednání uzavřená v souladu s článkem 43;
 - k) volí předsedu a místopředsedy v souladu s článkem 11;
 - l) přijímá svůj jednací řád.
2. Kolegium přijímá, v souladu s článkem 110 služebního řádu, rozhodnutí založené na čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Společenství, které pověřuje správního ředitele výkonem příslušných pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování a definuje podmínky, za kterých lze toto zmocnění pozastavit. Správní ředitel je oprávněn pověřovat těmito pravomocemi další osoby.
3. Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, kolegium může dočasně rozhodnout o pozastavení pověření správního ředitele výkonem pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování a osob dále pověřených správním ředitelem k výkonu těchto pravomocí a vykonávat je samo nebo

¹⁷ Nařízení Rady (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11 ze dne 18. prosince 1961, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii, Úř. věst. P 045, 14.6.1962, s. 1385, ve znění zejména nařízení Rady č. 259/68 ze dne 29. února 1968 (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1) ve znění své vlastní novelizace.

¹⁸ Nařízení Rady (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11 ze dne 18. prosince 1961, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii, Úř. věst. P 045, 14.6.1962, s. 1385, ve znění zejména nařízení Rady č. 259/68 ze dne 29. února 1968 (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1) ve znění své vlastní novelizace.

pověřit výkonem těchto pravomocí jednoho ze svých členů nebo zaměstnance, který není správním ředitelem.

4. Kolegium přijímá rozhodnutí o jmenování a prodloužení funkčního období správního ředitele a o jeho odvolání z funkce na základě dvoutřetinové většiny hlasů svých členů.

Článek 15

Roční a víceleté programování

1. Do [30. listopadu každého roku] kolegium přijímá programový dokument, který obsahuje víceleté a roční programování, na základě návrhu předloženého správním ředitelem a současně zohledňuje názor Komise. Předkládá jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Programový dokument se stává definitivním po konečném přijetí souhrnného rozpočtu a podle potřeby je příslušným způsobem upraven.
2. Roční pracovní program obsahuje podrobné cíle a předpokládané výsledky, včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis akcí, které mají být financovány, a údaje o finančních a lidských zdrojích přidělených na každou akci v souladu se zásadami sestavování a řízení rozpočtu podle činností. Roční pracovní program je koherentní s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 4. Jasně uvádí, které úkoly byly přidány, změněny či zrušeny v porovnání s předcházejícím rozpočtovým rokem.
3. Kolegium upravuje přijatý roční pracovní program, je-li agentuře zadán nový úkol. Jakákoliv podstatná změna ročního pracovního programu je přijata stejným postupem jako počáteční roční pracovní program. Kolegium může pověřit správního ředitele výkonem pravomoci provádět jiné než podstatné úpravy ročního pracovního programu.
4. Víceletý pracovní program stanoví celkové strategické programování, včetně cílů, předpokládaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Rovněž stanoví programování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu a zaměstnanců. Programování zdrojů se každoročně aktualizuje. Strategické programování se aktualizuje podle potřeby a zejména s ohledem na výsledek hodnocení podle článku 56.

ODDÍL IV

VÝKONNÁ RADA

Článek 16

Fungování výkonné rady

1. Kolegiu napomáhá výkonná rada. Výkonná rada nezasahuje do operativních funkcí Eurojustu uvedených v článcích 4 a 5.
2. Výkonná rada rovněž:
 - a) připravuje rozhodnutí, která mají být přijata kolegiem v souladu s článkem 14;
 - b) přijímá strategii proti podvodům, která je úměrná rizikům podvodu s přihlédnutím k nákladové efektivitě opatření, která mají být provedena;
 - c) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu;
 - d) zajišťuje vhodná opatření následující po zjištěních a doporučeních vyplývajících z interních či externích zpráv o auditu, hodnocení a vyšetřování, včetně zjištění a

doporučení evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);

- e) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se vytváření a podle potřeby úpravy interních správních struktur Eurojustu;
 - f) aniž jsou dotčeny odpovědnosti správního ředitele, jak jsou stanoveny v článku 18, pomáhá a radí správnímu řediteli při provádění rozhodnutí kolegia s cílem posilovat dohled nad správním a rozpočtovým řízením;
 - g) přijímá jakékoliv jiné rozhodnutí, které není výslovně přiřazeno kolegiu v člancích 5 nebo 14 nebo nespadá do odpovědnosti správního ředitele v souladu s článkem 18;
 - h) přijímá svůj jednací řád.
- 3. Je-li to nezbytné, může výkonná rada v naléhavých případech přijmout určitá prozatímní rozhodnutí jménem kolegia týkající se správních a rozpočtových záležitostí, která podléhají potvrzení kolegiem.
 - 4. Výkonná rada se skládá z předsedy a místopředsedů kolegia, jednoho zástupce Komise a jednoho dalšího člena kolegia. Předseda kolegia je předsedou výkonné rady. Výkonná rada přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů svých členů, přičemž každý člen má jeden hlas. Správní ředitel se účastní schůzí výkonné rady, ale nemá právo hlasovat.
 - 5. Funkční období členů výkonné rady je čtyři roky s výjimkou člena kolegia, který je jmenován podle dvouletého rotačního systému. Funkční období členů výkonné rady končí s uplynutím jejich funkčního období jako národních členů.
 - 6. Výkonná rada pořádá nejméně jednu řádnou schůzi každé tři měsíce. Výkonná rada se dále schází z podnětu svého předsedy nebo na žádost Komise nebo na žádost nejméně dvou ze svých ostatních členů.
 - 7. Evropský veřejný žalobce dostává program jednání všech schůzí výkonné rady a může se účastnit těchto schůzí bez práva hlasovat, kdykoliv se projednává problematika, kterou považuje za relevantní z hlediska fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.
 - 8. Evropský veřejný žalobce může výkonné radě předat písemná vyjádření, na která výkonná rada reaguje písemně a bez zbytečného prodlení.

ODDÍL V

SPRÁVNÍ ŘEDITEL

Článek 17

Postavení správního ředitele

- 1. Správní ředitel má status dočasného zaměstnance Eurojustu podle čl. 2 odst. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
- 2. Správní ředitel je jmenován kolegiem ze seznamu uchazečů navržených Komisí na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení. Pro účel uzavření smlouvy se správním ředitelem je Eurojust zastoupen předsedou kolegia.
- 3. Funkční období správního ředitele je pět let. Do konce tohoto období Komise provede posouzení, které zohlední hodnocení výsledků správního ředitele.
- 4. Kolegium jednající na návrh Komise, který zohledňuje posouzení podle odstavce 3, může jednou prodloužit funkční období správního ředitele nejvýše o pět let.

5. Správní ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se nemůže zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž funkci na konci celkového období.
6. Správní ředitel je odpovědný kolegiu a výkonné radě.
7. Správní ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím kolegia, které jedná na návrh Komise.

Článek 18

Odpovědnosti správního ředitele

1. Pro správní účely je Eurojust řízen svým správním ředitelem.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, kolegia nebo výkonné rady, je správní ředitel nezávislý ve výkonu svých povinností a neřídí se pokyny žádné vlády ani jiného orgánu, ani nevydává pokyny výše uvedeným.
3. Správní ředitel je zákonným zástupcem Eurojustu.
4. Správní ředitel nese odpovědnost za provádění správních úkolů přidělených Eurojustu. Správní ředitel nese odpovědnost zejména za následující:
 - a) každodenní správu Eurojustu;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých kolegiem a výkonnou radou;
 - c) přípravu programového dokumentu a jeho předložení výkonné radě a kolegiu po konzultaci s Komisí;
 - d) provádění programového dokumentu a předkládání zpráv týkajících se tohoto provádění výkonné radě a kolegiu;
 - e) přípravu výroční zprávy o činnostech Eurojustu a její předložení výkonné radě k dokončení a kolegiu ke schválení;
 - f) přípravu akčního plánu opatření vyplývajících ze závěrů interních či externích zpráv o auditu, hodnocení a vyšetřování, včetně těch, které vyhotoví evropský inspektor ochrany údajů a úřad OLAF, a za předložení zprávy o dosaženém pokroku dvakrát ročně výkonné radě, Komisi a evropskému inspektorovi ochrany údajů;
 - g) ochranu finančních zájmů Unie uplatněním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem, účinnými kontrolami a, jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáváním neoprávněně vyplacených částek a podle okolností ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a peněžitých sankcí;
 - h) přípravu strategie proti podvodům pro Eurojust a její předložení výkonné radě ke schválení;
 - i) přípravu návrhu finančních pravidel platných pro Eurojust;
 - j) přípravu návrhu výkazu odhadů příjmů a výdajů Eurojustu a plnění jeho rozpočtu.

KAPITOLA III OPERATIVNÍ ZÁLEŽITOSTI

Článek 19

Stálá koordinace

1. Aby Eurojust plnil své úkoly v naléhavých případech, zřídí stálou koordinaci, která bude kdykoli schopna přijmout a zpracovat žádosti, jež jsou mu předloženy. Tato stálá koordinace bude nepřetržitě dosažitelná prostřednictvím jediného kontaktního místa stálé koordinace u Eurojustu.
2. Stálá koordinace se skládá z jednoho zástupce (zástupce pro stálou koordinaci) každého členského státu, který může být národním členem, jeho zástupcem nebo asistentem oprávněným zastupovat národního člena. Zástupce pro stálou koordinaci musí být schopen jednat nepřetržitě.
3. Zástupci pro stálou koordinaci jednají neprodleně v souvislosti s výkonem žádosti v jejich členském státě.

Článek 20

Národní koordinační systém Eurojustu

1. Každý členský stát určí jednoho nebo více národních zpravodajů pro Eurojust.
2. Každý členský stát zavede národní koordinační systém Eurojustu s cílem zajistit koordinaci práce:
 - a) národních zpravodajů pro Eurojust;
 - b) národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu;
 - c) národního zpravodaje pro Evropskou justiční síť pro trestní věci a nejvýše tří dalších kontaktních míst uvedené Evropské justiční sítě;
 - d) národních členů nebo kontaktních míst sítě pro společné vyšetřovací týmy a sítě zřízených rozhodnutím 2002/494/SVV, rozhodnutím 2007/845/SVV a rozhodnutím 2008/852/SVV.
3. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 si zachovávají svou funkci a postavení podle vnitrostátního práva.
4. Národní zpravodajové pro Eurojust odpovídají za fungování národního koordinačního systému Eurojustu. Je-li určeno více zpravodajů pro Eurojust, odpovídá za fungování národního koordinačního systému Eurojustu jeden z nich.
5. Národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje v rámci členského státu plnění úkolů Eurojustu zejména tím, že:
 - a) zajišťuje, aby systému řízení případů podle článku 24 byly účinným a spolehlivým způsobem poskytovány informace týkající se dotyčného členského státu;
 - b) pomáhá určovat, zda by případ měl být řešen za pomoci Eurojustu nebo Evropské justiční sítě;

- c) pomáhá národnímu členovi určit příslušné orgány pro výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání;
 - d) udržuje úzké vztahy s národní jednotkou Europolu.
6. Za účelem plnění cílů podle odstavce 5 osoby uvedené v odstavci 1 a odst. 2 písm. a), b) a c) jsou a osoby uvedené v odst. 2 písm. d) mohou být připojeny k systému řízení případů v souladu s tímto článkem a články 24, 25, 26 a 30. Připojení k systému řízení případů jde k tíži souhrnného rozpočtu Evropské unie.
7. Zřízení národního koordinačního systému Eurojustu a určení národních zpravodajů nevylučují přímý kontakt mezi národním členem a příslušnými orgány jeho členského státu.

Článek 21

Výměna informací s členskými státy a mezi národními členy

1. Příslušné orgány členských států si s Eurojustem vyměňují veškeré informace potřebné k plnění jeho úkolů podle článků 2 a 4 a v souladu s pravidly pro ochranu údajů stanovenými v tomto nařízení. To zahrnuje alespoň informace uvedené v odstavcích 5, 6 a 7.
2. Předávání informací Eurojustu se vykládá jako žádost o pomoc Eurojustu v dotyčném případě, pouze pokud tak stanoví příslušný orgán.
3. Národní členové si bez předchozího povolení vyměňují mezi sebou nebo s příslušnými orgány svých členských států veškeré informace potřebné k plnění úkolů Eurojustu. Příslušné vnitrostátní orgány zejména neprodleně informují své národní členy o případu, jenž se jich týká.
4. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o zřízení společných vyšetřovacích týmů a o výsledcích práce těchto týmů.
5. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy bez zbytečného odkladu o každém případě, který se týká trestných činů spadajících do působnosti Eurojustu a který se dotýká nejméně tří členských států a ohledně něhož byla nejméně dvěma členskými státy předána žádost nebo rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.
6. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o:
 - a) případech, kdy dochází ke kompetenčním sporům nebo je pravděpodobné, že k nim dojde;
 - b) sledovaných zásilkách týkajících se alespoň tří států, z nichž alespoň dva jsou členskými státy;
 - c) opakovaných obtížích či odmítnutích při výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích uvádějících v účinek zásadu vzájemného uznávání.
7. Vnitrostátní orgány nejsou povinny poskytovat v konkrétních případech informace, pokud by to znamenalo:
 - a) poškození zásadních zájmů národní bezpečnosti; nebo
 - b) ohrožení bezpečnosti fyzických osob.

8. Tímto článkem nejsou dotčeny podmínky stanovené v dvoustranných nebo mnohostranných dohodách nebo ujednáních mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně podmínek stanovených třetími zeměmi pro využití jimi poskytnutých informací.
9. Informace uvedené v tomto článku jsou předávány strukturovaným způsobem stanoveným Eurojustem.

Článek 22

Informace poskytované Eurojustem příslušným vnitrostátním orgánům

1. Eurojust poskytuje příslušným vnitrostátním orgánům informace týkající se výsledků zpracování informací, včetně existence vazeb na případy již uložené v systému řízení případů. Tyto informace mohou obsahovat osobní údaje.
2. Pokud příslušný vnitrostátní orgán požádá Eurojust o poskytnutí informací, Eurojust tyto informace předá v časovém rámci požadovaném uvedeným orgánem.

Článek 23

Činnosti navazující na žádosti a stanoviska Eurojustu

Příslušné vnitrostátní orgány reagují bez zbytečného prodlení na žádosti a stanoviska Eurojustu vydaná podle článku 4. Pokud se příslušné orgány dotčených členských států rozhodnou nevyhovět žádosti uvedené v čl. 4 odst. 2 nebo se rozhodnou neřídit se písemným stanoviskem uvedeným v čl. 4 odst. 4 nebo 5, sdělí své rozhodnutí a jeho důvody bez zbytečného odkladu Eurojustu. Pokud důvody pro odmítnutí vyhovět žádosti nelze sdělit, protože by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo bezpečnost fyzických osob, mohou příslušné orgány členských států uvést operativní důvody.

Článek 24

Systém řízení případů, rejstřík a dočasné pracovní soubory

1. Eurojust zřizuje systém řízení případů, který se skládá z dočasných pracovních souborů a z rejstříku obsahujících osobní údaje podle přílohy 2 a jiné údaje.
2. Účelem systému řízení případů je:
 - a) podpora vedení a koordinace vyšetřování a stíhání, při kterých je Eurojust nápomocen, a zejména vzájemné provázání informací;
 - b) usnadnění přístupu k informacím o probíhajících vyšetřováních a stíháních;
 - c) usnadnění dohledu nad zákonností zpracování osobních údajů a nad jeho souladem s tímto nařízením.
3. Systém řízení případů může být připojen k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí 2008/976/SVV.
4. Rejstřík obsahuje odkazy na dočasné pracovní soubory zpracovávané v rámci Eurojustu a nesmí obsahovat osobní údaje jiné než uvedené v bodě 1 písm. a) až i), k) a m) a v bodě 2 přílohy 2.
5. Při výkonu svých povinností smějí národní členové zpracovávat údaje o jednotlivých případech, na kterých pracují, v dočasném pracovním souboru. Umožní přístup k pracovnímu souboru inspektoru ochrany údajů. Dotyčný národní člen informuje inspektora ochrany údajů o zřízení každého nového dočasného pracovního souboru obsahujícího osobní údaje.

6. Pro účely zpracování operativních osobních údajů nesmí Eurojust zřídit jiný automatizovaný soubor údajů než systém řízení případů nebo dočasný pracovní soubor.
7. Systém řízení případů a jeho dočasné pracovní soubory jsou k dispozici Úřadu evropského veřejného žalobce k použití.
8. Ustanovení o přístupu k systému řízení případů a dočasným pracovním souborům platí obdobně pro Úřad evropského veřejného žalobce. Informace, které Úřad evropského veřejného žalobce zadá do systému řízení případů, dočasných pracovních souborů a rejstříku, však nejsou k dispozici pro přístup na vnitrostátní úrovni.

Článek 25

Fungování dočasných pracovních souborů a rejstříku

1. Dočasný pracovní soubor zřizuje dotyčný národní člen pro každý případ, o němž mu jsou předány informace, pokud je toto předání v souladu s tímto nařízením nebo s jinými platnými zákonnými nástroji. Národní člen odpovídá za správu dočasných pracovních souborů, které zřídil.
2. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rozhodne v jednotlivých případech, zda bude přístup do tohoto souboru omezen nebo zda budou soubor či jeho části přístupné ostatním národním členům nebo zaměstnancům Eurojustu oprávněným správním ředitelem, pokud je to nezbytné s cílem umožnit Eurojustu plnit jeho úkoly.
3. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rovněž rozhodne o tom, které informace související s tímto souborem se uvedou v rejstříku.

Článek 26

Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni

1. Osoby uvedené v čl. 20 odst. 2 připojené k systému řízení případů mohou mít přístup pouze k:
 - a) rejstříku, pokud národní člen, který rozhodl o zanesení údajů do rejstříku, tento přístup výslovně neodepřel;
 - b) dočasným pracovním souborům zřízeným národním členem svého členského státu;
 - c) dočasným pracovním souborům zřízeným národním členem jiných členských států, k nimž národní člen jejich členského státu získal přístup, pokud národní člen, který dočasný pracovní soubor zřídil, tento přístup výslovně neodepřel.
2. Národní člen v mezích stanovených v odstavci 1 rozhodne o rozsahu přístupu k dočasným pracovním souborům, který je v jeho členském státu povolen osobám uvedeným v čl. 20 odst. 2 připojeným k systému řízení případů.
3. Každý členský stát rozhodne, po konzultaci se svým národním členem, o rozsahu přístupu do rejstříku, který je v tomto členském státu povolen osobám uvedeným v čl. 20 odst. 2 připojeným k systému řízení případů. Členské státy oznámí své rozhodnutí o provedení tohoto odstavce Eurojustu a Komisi. Komise o výše uvedeném informuje ostatní členské státy.
4. Osoby, jimž byl udělen přístup v souladu s odstavcem 2, mají přístup do rejstříku alespoň v míře nutné pro přístup k dočasným pracovním souborům, k nimž jim byl udělen přístup.

KAPITOLA IV

ZPRACOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 27

Zpracování osobních údajů

1. V míře nezbytné pro dosažení svého výslovně stanoveného úkolu může Eurojust v rámci své působnosti a za účelem výkonu operativních funkcí zpracovávat automatizovanými prostředky nebo ve strukturovaných ručně vedených spisech v souladu s tímto nařízením pouze osobní údaje uvedené v bodě 1 přílohy 2 o osobách, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů dotyčných členských států podezřelé ze spáchání trestného činu, který spadá do působnosti Eurojustu, nebo z účasti na takovém trestném činu, nebo které byly za takový trestný čin odsouzeny.
2. Eurojust může zpracovávat pouze osobní údaje uvedené v bodě 2 přílohy 2 o osobách, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů dotyčných členských států považovány v trestním vyšetřování nebo stíhání týkajícím se jednoho nebo více typů trestné činnosti a trestných činů uvedených v článku 3 za svědky nebo oběti, nebo o osobách mladších 18 let. Tyto osobní údaje lze zpracovávat pouze tehdy, je-li to nezbytně nutné pro splnění výslovně stanoveného úkolu Eurojustu v rámci jeho působnosti a za účelem výkonu jeho operativních funkcí.
3. Ve výjimečných případech Eurojust rovněž může po omezenou dobu, která není delší než doba potřebná pro uzavření případu, v souvislosti s nímž se údaje zpracovávají, zpracovávat i jiné osobní údaje, které se týkají okolností trestného činu, než ty, které jsou uvedené v odstavcích 1 a 2, pokud jsou bezprostředně významné pro probíhající vyšetřování, která Eurojust koordinuje nebo pomáhá koordinovat, a jsou do těchto vyšetřování zahrnuty a pokud je zpracování těchto údajů skutečně nutné pro účely uvedené v odstavci 1. Inspektor ochrany údajů uvedený v článku 31 musí být neprodleně informován o použití tohoto odstavce a o konkrétních okolnostech, které zdůvodňují nutnost zpracovávat tyto osobní údaje. Týkají-li se tyto jiné údaje svědků či obětí ve smyslu odstavce 2, přijmou rozhodnutí o jejich zpracování společně nejméně dva národní členové.
4. Eurojust smí zpracovávat osobní údaje zpracovávané automatizovanými či jinými prostředky, které odhalují rasový nebo etnický původ, politické názory, náboženské vyznání nebo filozofické přesvědčení, členství v odborových organizacích a údaje o zdravotním stavu nebo pohlavním životě, pouze pokud jsou tyto údaje skutečně nezbytné pro dotyčné vnitrostátní vyšetřování a pro koordinaci v rámci Eurojustu a pokud doplňují jiné, již zpracované osobní údaje. O použití tohoto odstavce musí být neprodleně informován inspektor ochrany údajů. Tyto údaje nesmějí být zpracovány v rejstříku uvedeném v čl. 24 odst. 4. Týkají-li se tyto jiné údaje svědků či obětí ve smyslu odstavce 2, přijímá rozhodnutí o jejich zpracování kolegium.
5. Na zpracování osobních údajů Eurojustem v kontextu jeho činností se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001. Toto nařízení upřesňuje a doplňuje nařízení (ES) č. 45/2001, pokud se jedná o osobní údaje zpracovávané Eurojustem pro jeho operativní úkoly.

Článek 28

Lhůty pro uchovávání osobních údajů

1. Osobní údaje, které Eurojust zpracovává, nesmějí být uchovávány po tom z následujících dní, který nastane jako první:

- a) den, od kterého je v důsledku uplynutí promlčecí lhůty znemožněno stíhání ve všech členských státech dotčených vyšetřováním a stíháním;
 - b) den, kdy byla dotyčná osoba pravomocně zproštěna viny;
 - c) tři roky ode dne, kdy nabude právní moci rozsudek v posledním členském státě dotčeném vyšetřováním nebo stíháním;
 - d) den, kdy Eurojust a dotyčné členské státy vzájemnou dohodou uznaly nebo rozhodly, že již není nutné, aby Eurojust koordinoval vyšetřování a stíhání, pokud neexistuje povinnost poskytnout Eurojustu tuto informaci v souladu s čl. 21 odst. 5 nebo 6;
 - e) tři roky ode dne, kdy byly údaje předány v souladu s čl. 21 odst. 6 nebo 7.
2. Dodržování lhůt pro uchovávání údajů uvedených v odst. 1 písm. a), b) c) a d) se průběžně vyhodnocuje pomocí vhodného automatizovaného postupu. V každém případě se ale vyhodnocení potřebnosti uchovávat údaje provádí každé tři roky od jejich vložení. Uchovávají-li se údaje týkající se osob uvedených v čl. 27 odst. 4 po dobu delší než pět let, musí být v tomto smyslu informován evropský inspektor ochrany údajů.
 3. Když uplyne některá ze lhůt pro uchovávání údajů uvedených v odst. 1 písm. a), b) c) a d), posoudí Eurojust potřebu jejich dalšího uchovávání s ohledem na vykonávání svých úkolů a může rozhodnout o jejich výjimečném uchování do příštího vyhodnocení. Důvody pro další uchování musejí být doloženy a zaznamenány. Není-li přijato žádné rozhodnutí o dalším uchovávání osobních údajů, jsou tyto údaje automaticky vymazány po uplynutí tří let. Jakmile je však v důsledku promlčení znemožněno stíhání ve všech dotyčných členských státech podle odst. 1 písm. a), mohou být údaje uchovávány pouze v případě, že je to nezbytné pro poskytnutí pomoci ze strany Eurojustu v souladu s tímto nařízením.
 4. Jsou-li údaje v souladu s odstavcem 3 uchovávány po dobu delší než k datům uvedeným v odstavci 1, posoudí evropský inspektor ochrany údajů každé tři roky potřebu tyto údaje uchovávat.
 5. Obsahuje-li soubor neautomatizované a nestrukturované údaje, vrátí se všechny dokumenty ze souboru orgánu, který je předal, a veškeré jejich kopie se zničí, jakmile uplyne lhůta pro uchovávání posledního automatizovaného údaje v souboru.
 6. U vyšetřování nebo stíhání, které Eurojust koordinoval, uvědomí zúčastnění národní členové Eurojust a ostatní dotčené členské státy o všech pravomocných soudních rozhodnutích týkajících se dané věci, aby mohl být mimo jiné použit odst. 1 písm. b).

Článek 29

Vedení protokolů a dokumentace

1. Pro účely ověření zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontroly a zajištění řádné neporušenosti a zabezpečení údajů Eurojust uchovává záznamy o jakémkoliv shromažďování, změně, přístupu, zpřístupnění, kombinaci nebo výmazu osobních údajů používaných k operativním účelům. Tyto protokoly nebo dokumentace budou vymazány po uplynutí 18 měsíců, pokud se tyto údaje dále nevyžadují pro průběžnou kontrolu.
2. Protokoly či dokumentace vyhotovené podle odstavce 1 budou zpřístupněny na požádání evropskému inspektorovi ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů používá tyto informace pouze pro účely kontroly ochrany údajů, zajištění řádného zpracování údajů a neporušenosti a zabezpečení údajů.

Článek 30

Oprávnění k přístupu k osobním údajům

Přístup k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem pro účely plnění jeho operativních úkolů mohou mít výhradně národní členové, jejich zástupci a asistenti, osoby uvedené v čl. 20 odst. 2 připojené k systému řízení případů a oprávnění zaměstnanci Eurojustu, a to za účelem plnění úkolů Eurojustu a v mezích stanovených v člancích 24, 25 a 26.

Článek 31

Jmenování inspektora ochrany údajů

1. Výkonná rada jmenuje inspektora ochrany údajů v souladu s článkem 24 nařízení (ES) č. 45/2001.
2. Při dodržování povinností stanovených v článku 24 nařízení (ES) č. 45/2001 inspektor ochrany údajů:
 - a) zajišťuje, že je uchován písemný záznam o předávání osobních údajů;
 - b) spolupracuje se zaměstnanci Eurojustu odpovědnými za postupy, školení a poradenství týkající se zpracování údajů;
 - c) připravuje výroční zprávu a předkládá tuto zprávu kolegiu a evropskému inspektorovi ochrany údajů.
3. Při výkonu svých úkolů má inspektor ochrany údajů přístup k veškerým údajům zpracovávaným Eurojustem a do všech prostor Eurojustu.
4. Zaměstnanci Eurojustu, kteří jsou nápomocni inspektorovi ochrany údajů při výkonu jeho povinností, mají přístup k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem a do prostor Eurojustu v rozsahu, který je potřebný pro plnění jejich úkolů.
5. Dospěje-li inspektor ochrany údajů k závěru, že ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001 nebo tohoto nařízení, která se vztahují ke zpracovávání osobních údajů, nebyla dodržena, informuje o této skutečnosti správního ředitele a požádá jej, aby napravil neshodu ve stanovené lhůtě. Nevyřeší-li správní ředitel neshodu ve zpracovávání ve stanovené lhůtě, inspektor ochrany údajů informuje kolegium a dohodne s kolegiem lhůtu pro odezvu. Nevyřeší-li kolegium neshodu ve zpracovávání ve stanovené lhůtě, inspektor ochrany údajů postoupí záležitost evropskému inspektorovi ochrany údajů.
6. Výkonná rada přijímá prováděcí pravidla podle čl. 24 odst. 8 nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 32

Metody týkající se výkonu práva na přístup k údajům

1. Jakýkoliv subjekt údajů, který si přeje využít právo na přístup k osobním údajům, může podat v tomto smyslu bezplatnou žádost u orgánu jmenovaného za tímto účelem v členském státě podle svého výběru. Daný orgán předloží žádost Eurojustu bez zbytečného prodlení a v každém případě ve lhůtě jeden měsíc od data doručení.
2. Eurojust odpoví na žádost bez zbytečného prodlení a v každém případě ve lhůtě tři měsíce od doručení žádosti Eurojustu.
3. Před přijetím rozhodnutí Eurojust konzultuje příslušné orgány dotyčných členských států. Rozhodnutí o přístupu k údajům je podmíněné úzkou spoluprací mezi Eurojustem a členskými

státy, jichž se sdělení těchto údajů přímo týká. V každém případě, kdy členský stát vznáší námitky vůči odezvě navrhované Eurojustem, musí Eurojust informovat o důvodech těchto námitek.

4. Je-li právo na přístup k údajům omezeno v souladu s čl. 20 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001, uvědomí Eurojust písemně subjekt údajů v souladu s čl. 20 odst. 3 daného nařízení. Informace týkající se hlavních důvodů mohou být vypuštěny, pokud by poskytnutí těchto informací zbavovalo omezení jeho účinku. Subjekt údajů bude přinejmenším informován o tom, že evropský inspektor ochrany údajů provedl všechna potřebná ověření.
5. Eurojust zdokumentuje důvody pro vypuštění sdělení hlavních důvodů, na nichž je založeno omezení podle odstavce 4.
6. Žádosti vyřizují a jménem Eurojustu o nich rozhodují národní členové, kteří jimi jsou dotčeni. Žádost musí být plně vyřízena do tří měsíců od obdržení. Nedojdou-li členové ke shodě, předají žádost kolegiu, které o ní rozhodne dvoutřetinovou většinou.
7. Když při uplatňování článků 46 a 47 nařízení (ES) č. 45/2001 evropský inspektor ochrany údajů zkontroluje zákonnost zpracovávání, které provádí Eurojust, informuje subjekt údajů přinejmenším o tom, že evropský inspektor ochrany údajů provedl všechna potřebná ověření.

Článek 33

Právo na opravu, výmaz a omezení zpracování údajů

1. Pokud byly údaje, které mají být opraveny, vymazány nebo jejichž zpracování má být omezeno v souladu s články 14, 15 nebo 16 nařízení (ES) č. 45/2001, poskytnuty Eurojustu třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi, soukromými subjekty, soukromými osobami nebo pokud jsou výsledkem vlastních analýz Eurojustu, Eurojust tyto údaje opraví, vymaže nebo omezí jejich zpracování.
2. Pokud byly údaje, které mají být opraveny, vymazány nebo jejichž zpracování má být omezeno v souladu s články 14, 15 nebo 16 nařízení (ES) č. 45/2001, poskytnuty Eurojustu přímo členskými státy, Eurojust tyto údaje opraví, vymaže nebo omezí jejich zpracování ve spolupráci s členskými státy.
3. Došlo-li k předání nesprávných údajů jiným vhodným prostředkem nebo došlo-li k chybám v údajích dodaných členskými státy v důsledku chybného převodu nebo předání v rozporu s tímto nařízením nebo jedná-li se o údaje, které Eurojust zadal, převzal nebo uchovával nesprávně nebo v rozporu s tímto nařízením, Eurojust opraví či vymaže tyto údaje ve spolupráci s dotčenými členskými státy.
4. V případech uvedených v člancích 14, 15 nebo 16 nařízení (ES) č. 45/2001 jsou všichni příjemci těchto údajů informováni bez zbytečného prodlení v souladu s článkem 17 nařízení (ES) č. 45/2001. Příjemci těchto údajů zajistí v souladu s pravidly, která se na ně vztahují, opravu, výmaz nebo omezení zpracování těchto údajů ve svých systémech.
5. Eurojust informuje písemně subjekt údajů bez zbytečného prodlení a v každém případě ve lhůtě tří měsíců od přijetí žádosti, že údaje, které se ho týkají, byly opraveny, vymazány nebo bylo omezeno jejich zpracování.
6. Eurojust informuje písemně subjekt údajů o jakémkoliv odmítnutí opravit či vymazat údaje nebo omezit jejich zpracování a o možnosti podat stížnost u evropského inspektora ochrany údajů a domáhat se soudního opravného prostředku.

Článek 34

Odpovědnost v záležitostech ochrany údajů

1. Eurojust zpracovává osobní údaje tak, aby bylo možné stanovit, který orgán údaje poskytl nebo odkud byly osobní údaje získány.
2. Odpovědnost za kvalitu osobních údajů nese členský stát, který poskytl osobní údaje Eurojustu, a Eurojust nese odpovědnost za osobní údaje, které poskytly instituce EU, třetí země či mezinárodní organizace, a rovněž za osobní údaje, které Eurojust získal z veřejně dostupných zdrojů.
3. Eurojust nese odpovědnost za dodržování nařízení (ES) č. 45/2001 a tohoto nařízení. Členský stát, který poskytuje osobní údaje Eurojustu, nese odpovědnost za zákonnost předávání těchto osobních údajů a Eurojust nese odpovědnost za osobní údaje, které poskytl členským státům, institucím EU a třetím zemím nebo organizacím.
4. S výhradou jiných ustanovení v tomto nařízení nese Eurojust odpovědnost za všechny údaje, které zpracovává.

Článek 35

Spolupráce mezi evropským inspektorem ochrany údajů a vnitrostátními orgány pro ochranu údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů jedná v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány, v jejichž působnosti je dohled nad ochranou údajů, pokud se jedná o konkrétní problematiku vyžadující účast na vnitrostátní úrovni, zejména pokud evropský inspektor ochrany údajů nebo vnitrostátní orgán, v jehož působnosti je dohled nad ochranou údajů, zjistí velké nesrovnalosti mezi postupy členských států nebo potenciálně nezákonné předávání prostřednictvím komunikačních kanálů Eurojustu nebo v souvislosti s otázkami týkajícími se provádění a výkladu tohoto nařízení nastolenými jedním nebo více vnitrostátními orgány dohledu.
2. V případech podle odstavce 1 si mohou evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní orgány, v jejichž působnosti je dohled nad ochranou údajů, jednat-li každý v rozsahu své příslušné působnosti, podle potřeby vyměňovat relevantní informace, pomáhat si při výkonu auditů a kontrol, šetřit problémy související s výkladem či uplatňováním tohoto nařízení, studovat problémy vztahující se k výkonu nezávislého dohledu či k výkonu práv subjektů údajů, vypracovávat harmonizované návrhy společných řešení jakýchkoli problémů a propagovat informovanost o právech na ochranu údajů.
3. Vnitrostátní orgány dohledu a evropský inspektor ochrany údajů se scházejí podle potřeby pro účely uvedené v tomto článku. Náklady na tyto schůze nese a jejich organizaci zajišťuje evropský inspektor ochrany údajů. Jednací řád je přijat na první schůzi. Další pracovní metody budou vytvořeny společně podle potřeby.

Článek 36

Právo podat stížnost k evropskému inspektorovi ochrany údajů

1. Vztahuje-li se stížnost podaná subjektem údajů podle čl. 32 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 k rozhodnutí podle článků 32 nebo 33, evropský inspektor ochrany údajů konzultuje s vnitrostátními orgány dohledu nebo příslušným justičním orgánem v členském státě, jež byl zdrojem údajů, nebo v přímo dotčeném členském státě. Rozhodnutí evropského inspektora ochrany údajů, které může zahrnovat i odmítnutí sdělit jakékoli informace, se přijímá v úzké spolupráci s vnitrostátním orgánem dohledu nebo příslušným justičním orgánem.

2. Vztahuje-li se stížnost ke zpracování údajů poskytnutých Eurojustu členským státem, evropský inspektor ochrany údajů zajistí správné provedení potřebných kontrol v úzké spolupráci s vnitrostátním orgánem dohledu členského státu, který údaje poskytl.
3. Vztahuje-li se stížnost ke zpracování údajů poskytnutých Eurojustu institucemi EU, třetími zeměmi nebo organizacemi či soukromými subjekty, evropský inspektor ochrany údajů zajistí, aby Eurojust provedl potřebné kontroly.

Článek 37

Odpovědnost za neoprávněné nebo nesprávné zpracování údajů

1. V souladu s článkem 340 Smlouvy nese Eurojust odpovědnost za škodu způsobenou jakékoliv osobě v důsledku jím provedeného neoprávněného nebo nesprávného zpracování údajů.
2. Stížnostmi proti Eurojustu ohledně odpovědnosti za škodu podle odstavce 1 se zabývá Soudní dvůr v souladu s článkem 268 Smlouvy.
3. V souladu se svým vnitrostátním právem odpovídá každý členský stát za škodu způsobenou jakékoliv osobě v důsledku jím provedeného neoprávněného nebo nesprávného zpracování údajů, které byly předány Eurojustu.

KAPITOLA V VZTAHY S PARTNERY

ODDÍL I SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Společná ustanovení

1. Pokud je to nutné pro plnění jeho úkolů, může Eurojust navázat a udržovat pracovní vztahy s institucemi a agenturami Unie v souladu s cíli těchto institucí nebo agentur, příslušnými orgány třetích zemí, mezinárodními organizacemi a Mezinárodní organizací kriminální policie (Interpol).
2. Pokud je to relevantní pro plnění jeho úkolů a s výhradou jakýchkoli omezení stanovených podle čl. 21 odst. 8, může si Eurojust přímo vyměňovat všechny informace, s výjimkou osobních údajů, se subjekty uvedenými v odstavci 1.
3. Eurojust může, v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 45/2001, získávat a zpracovávat osobní údaje získané od subjektů uvedených v odstavci 1, pokud je to nutné pro výkon jeho úkolů a v souladu s ustanoveními oddílu IV.
4. Eurojust může předávat osobní údaje třetím zemím, mezinárodním organizacím a Interpolu, pouze pokud je to nutné pro předcházení a potírání trestných činů v působnosti Eurojustu a v souladu s tímto nařízením. Pokud byly údaje, které mají být předány, získány od členského státu, Eurojust si vyžádá souhlas tohoto členského státu, pokud:
 - a) lze očekávat oprávnění, vzhledem k tomu, že členský stát výslovně neomezil možnost dalšího předávání; nebo
 - b) členský stát udělil své předběžné oprávnění k takovému dalšímu předávání buď obecnou formou, nebo za zvláštních podmínek. Tento souhlas může být kdykoliv zrušen.

5. Další předávání osobních údajů, které členské státy, instituce nebo agentury Unie, třetí země a mezinárodní organizace či Interpol získaly od Eurojustu, třetím stranám je zakázáno, pokud Eurojust nedal po zvážení okolností daného případu svůj výslovný souhlas pro konkrétní účel, který není neslučitelný s účelem, pro nějž byly údaje předány.

ODDÍL II

VZTAHY S PARTNERY

Článek 39

Spolupráce s Evropskou justiční sítí a jinými sítěmi Evropské unie zapojenými do spolupráce v trestních věcech

1. Eurojust a Evropská justiční síť pro trestní věci navzájem udržují mimořádně úzké vztahy, založené na konzultacích a doplňkovosti, a to především mezi národním členem, kontaktními místy Evropské justiční sítě téhož členského státu a národními zpravodaji pro Eurojust a Evropskou justiční síť. V zájmu účinné spolupráce se přijmou tato opatření:
 - a) národní členové v jednotlivých případech informují kontaktní místa Evropské justiční sítě o všech případech, které může tato síť podle jejich mínění řešit lépe;
 - b) sekretariát Evropské justiční sítě tvoří součást zaměstnanců Eurojustu. Pracuje jako oddělená jednotka. Může využívat administrativní zdroje Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění úkolů Evropské justiční sítě, včetně zahrnutí nákladů na plenární schůze Evropské justiční sítě;
 - c) k účasti na schůzích Eurojustu mohou být v jednotlivých případech přizvána kontaktní místa Evropské justiční sítě.
2. Sekretariát sítě pro společné vyšetřovací týmy a sekretariát sítě zřízené rozhodnutím 2002/494/SVV tvoří součást zaměstnanců Eurojustu. Tyto sekretariáty pracují jako oddělené jednotky. Mohou využívat administrativní zdroje Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Koordinaci sekretariátů zajišťuje Eurojust. Tento odstavec se vztahuje na sekretariát jakékoliv nové sítě zřízené rozhodnutím Rady, pokud dotyčné rozhodnutí stanoví, že sekretariát zajišťuje Eurojust.
3. Síť vytvořená rozhodnutím 2008/852/SVV může požádat, aby jí Eurojust poskytl sekretariát. Bude-li taková žádost podána, použije se odstavec 2.

Článek 40

Vztahy s Evroplem

1. Eurojust přijme všechna vhodná opatření, aby umožnil Europolu v rámci jeho mandátu přímý přístup k informacím, které poskytuje Eurojust, na bázi systému založeného na nalezení či nenalezení shody, aniž by tím byla dotčena jakákoli omezení uvedená členskými státy, institucemi Unie, třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi či Interpolem, které tyto informace poskytují. V případě nalezení shody Eurojust iniciuje postup, jímž lze sdílet informace, které generovaly shodu, v souladu s rozhodnutím členského státu, instituce Unie, třetí země, mezinárodní organizace nebo Interpolu, který informace Eurojustu poskytl.
2. Vyhledávání informací v souladu s odstavcem 1 se provádí pouze pro účel identifikace, zda se informace, které má k dispozici Eurojust, shodují s informacemi, které zpracovává Europol.

3. Eurojust umožňuje vyhledávání v souladu s odstavcem 1 až poté, kdy obdrží od Europolu informace, kteří zaměstnanci byli určeni jako oprávnění k provádění těchto vyhledávání.
4. Pokud v průběhu činností týkajících se zpracování informací Eurojustu v rámci konkrétního vyšetřování Eurojust nebo členský stát identifikuje potřebu koordinace, spolupráce nebo podpory v souladu s mandátem Europolu, Eurojust je o této skutečnosti informuje a zahájí postup pro sdílení informací v souladu s rozhodnutím členského státu, který informace poskytl. V takovém případě Eurojust konzultuje Europol.
5. Europol respektuje jakékoliv omezení přístupu či použití, dané všeobecnými nebo zvláštními podmínkami, které uvádějí členské státy, instituce nebo agentury Unie, třetí země, mezinárodní organizace nebo Interpol.

Článek 41

Vztahy s Úřadem evropského veřejného žalobce

1. Eurojust naváže a udržuje zvláštní vztah s Úřadem evropského veřejného žalobce na základě úzké spolupráce a rozvoje vzájemných operativních, správních a řídicích vazeb, jak je uvedeno níže. Za tímto účelem se evropský veřejný žalobce a předseda Eurojustu pravidelně setkávají a projednávají problematiku společného zájmu.
2. Eurojust se zabývá každou žádostí o podporu podanou Úřadem evropského veřejného žalobce bez zbytečného prodlení a řeší tyto žádosti podle okolností, jako kdyby byly podány vnitrostátním orgánem s působností v oblasti justiční spolupráce.
3. Kdykoliv je to nutné, Eurojust využívá národní koordinační systémy Eurojustu vytvořené v souladu s článkem 20 i vztahy, které navázal se třetími zeměmi, včetně styčných soudců nebo státních zástupců, pro podporu spolupráce ustanovené v souladu s odstavcem 1.
4. Spolupráce ustanovená v souladu s odstavcem 1 zahrnuje výměnu informací, včetně osobních údajů. Jakékoli údaje tímto způsobem vyměněné se použijí pouze pro účely, pro které byly poskytnuty. Jakékoli jiné použití těchto údajů je dovoleno pouze tehdy, spadá-li toto použití do mandátu instituce, která údaje přijímá, a podléhá předchozímu oprávnění instituce, která údaje poskytla.
5. Pro účely určení, zda informace, které má k dispozici Eurojust, souhlasí s informacemi, které zpracovává Úřad evropského veřejného žalobce, Eurojust zavádí mechanismus automatické křížové kontroly údajů zadávaných do systému řízení případů. Kdykoliv je nalezena shoda mezi údaji zadanými do systému řízení případů Úřadem evropského veřejného žalobce a údaji, které zadal Eurojust, bude skutečnost, že existuje shoda, sdělena jak Eurojustu, tak Úřadu evropského veřejného žalobce a rovněž členskému státu, který tyto údaje poskytl Eurojustu. Pokud byly údaje poskytnuty třetí stranou, Eurojust informuje tuto třetí stranu o nalezené shodě se souhlasem Úřadu evropského veřejného žalobce.
6. Eurojust určí zaměstnance, kteří jsou oprávněni mít přístup k výsledkům mechanismu křížové kontroly, a informuje o nich Úřad evropského veřejného žalobce.
7. Eurojust podporuje fungování Úřadu evropského veřejného žalobce prostřednictvím služeb, které poskytují jeho zaměstnanci. Tato podpora v každém případě zahrnuje:
 - a) technickou podporu při přípravě ročního rozpočtu, programového dokumentu obsahujícího roční a víceleté programování a plánu řízení;
 - b) technickou podporu při náboru zaměstnanců a řízení profesní dráhy;

- c) bezpečnostní služby;
- d) služby vztahující se k informačním technologiím;
- e) finanční řízení, účetnictví a auditorské služby;
- f) jakékoli jiné služby týkající se společného zájmu.

Podrobné informace o poskytovaných službách jsou uvedeny v dohodě uzavřené mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce.

8. Evropský veřejný žalobce může kolegiu předkládat písemná stanoviska, na která kolegium reaguje písemně a bez zbytečného prodlení. Tato písemná vyjádření se předkládají v každém případě, kdykoliv kolegium přijímá roční rozpočet a pracovní program.

Článek 42

Vztahy s jinými institucemi a agenturami Unie

1. Eurojust naváže a udržuje pracovní vztahy s Evropskou sítí pro justiční vzdělávání.
2. Úřad OLAF může přispívat ke koordinační práci Eurojustu, která se týká ochrany finančních zájmů Unie v souladu s mandátem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. .../2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999.
3. Aniž je dotčen článek 8, zajistí členské státy pro účely přijímání a předávání informací mezi Eurojustem a úřadem OLAF, aby byli národní členové Eurojustu považováni za příslušné orgány členských států, avšak výhradně pro účely nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999¹⁹. Výměnou informací mezi úřadem OLAF a národními členy není dotčena povinnost poskytovat na základě uvedených nařízení informace jiným příslušným orgánům.

ODDÍL III

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 43

Vztahy s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi

1. Eurojust může přijmout pracovní ujednání se subjekty uvedenými v čl. 38 odst. 1.
2. Eurojust může pro usnadnění spolupráce určit po dohodě s příslušnými orgány kontaktní místa ve třetích zemích.

ODDÍL IV

PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 44

Předávání osobních údajů institucím nebo agenturám Unie

S výhradou jakýchkoli možných omezení podle čl. 21 odst. 8 může Eurojust přímo předávat osobní údaje institucím nebo agenturám Unie, pokud je to nezbytné pro plnění jeho úkolů nebo úkolů přijímací instituce či agentury Unie.

¹⁹ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

Článek 45

Předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím

1. Eurojust může předávat osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci či Interpolu, pokud je to nezbytné pro plnění jeho úkolů, ale pouze na základě:
 - a) rozhodnutí Komise přijatého v souladu s články 25 a 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES²⁰, že daná země nebo mezinárodní organizace, popřípadě zpracovávající sektor v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci zajišťuje odpovídající úroveň ochrany (rozhodnutí o přiměřenosti); nebo
 - b) mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací podle článku 218 Smlouvy poskytující přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod jednotlivců; nebo
 - c) dohody o spolupráci uzavřené mezi Eurojustem a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací v souladu s článkem 27 rozhodnutí 2002/187/SVV.Tato předávání nevyžadují další povolení. Eurojust může uzavřít pracovní ujednání pro provádění těchto dohod či rozhodnutí o přiměřenosti.
2. Odchylně od odstavce 1 může Eurojust v jednotlivých případech povolit předání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím či Interpolu, pokud:
 - a) je předání údajů naprosto nezbytné pro ochranu základních zájmů jednoho nebo více členských států v rámci cílů Eurojustu;
 - b) je předání údajů naprosto nezbytné v zájmu předcházení bezprostřednímu nebezpečí souvisejícímu s trestnými nebo teroristickými činy;
 - c) je předání nezbytné z jiných důvodů nebo je stanoveno právními předpisy z významných důvodů veřejného zájmu Unie či jejích členských států podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, popřípadě pro stanovení, uplatnění nebo obranu právních nároků; nebo
 - d) je předání nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby.
3. Kromě toho může kolegium po dohodě s evropským inspektorem ochrany údajů povolit předávání údajů v souladu s písmeny a) až d) výše, s přihlédnutím k existenci záruk pro ochranu soukromí a základních práv a svobod jednotlivců, po dobu nepřekračující jeden rok, s možností prodloužení.
4. Evropský inspektor ochrany údajů je informován o případech, kde se uplatňuje odstavec 3.
5. Eurojust může předávat osobní údaje správního charakteru v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 46

Styční soudci nebo státní zástupci vyslaní do třetích zemí

1. Pro usnadnění justiční spolupráce se třetími zeměmi v případech, kdy Eurojust poskytuje pomoc podle tohoto nařízení, může kolegium vyslat styčné soudce nebo státní zástupce do třetí země na základě pracovního ujednání s danou třetí zemí podle článku 43.

²⁰

Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

2. Styčný soudce nebo státní zástupce podle odstavce 1 musí mít zkušenosti s prací pro Eurojust a přiměřené znalosti v oblasti justiční spolupráce a způsobu fungování Eurojustu. Vyslání styčného soudce nebo státního zástupce jménem Eurojustu podléhá předchozímu souhlasu tohoto soudce nebo státního zástupce a jeho členského státu.
3. Pokud je styčný soudce nebo státní zástupce vyslaný Eurojustem vybrán z národních členů nebo jejich zástupců či asistentů:
 - a) členský stát jej nahradí ve funkci národního člena nebo jeho zástupce či asistenta;
 - b) přestává být oprávněn k výkonu pravomocí, které mu byly uděleny v souladu s článkem 8.
4. Aniž je dotčen článek 110 služebního řádu, vypracuje kolegium pravidla pro vysílání styčných soudců nebo státních zástupců a na základě konzultace s Komisí přijme v tomto ohledu nezbytná prováděcí ujednání.
5. Činnost styčných soudců nebo státních zástupců vyslaných Eurojustem podléhá dohledu evropského inspektora ochrany údajů. Styční soudci nebo státní zástupci podávají zprávu kolegiu, které ve výroční zprávě vhodným způsobem informuje Evropský parlament a Radu o jejich činnosti. Styční soudci nebo státní zástupci informují národní členy a příslušné vnitrostátní orgány o všech případech týkajících se jejich členského státu.
6. Příslušné orgány členských států a styční soudci nebo státní zástupci uvedení v odstavci 1 mohou být v přímém vzájemném kontaktu. V těchto případech styčný soudce nebo státní zástupce o tomto kontaktu informuje národního člena.
7. Styční soudci nebo státní zástupci uvedení v odstavci 1 jsou připojeni k systému řízení případů.

Článek 47

Žádosti o justiční spolupráci předkládané třetím zemím a obdržené ze třetích zemí

1. Eurojust koordinuje výkon žádostí o justiční spolupráci vydaných třetí zemí, pokud jsou tyto žádosti součástí téhož vyšetřování a vyžadují výkon v nejméně dvou členských státech. Tyto žádosti může Eurojustu předat také příslušný vnitrostátní orgán.
2. V naléhavém případě a v souladu s článkem 19 může žádosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku a vydané třetí zemí, která s Eurojustem uzavřela pracovní ujednání, přijímat a zpracovávat stálá koordinace.
3. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3, Eurojust usnadňuje justiční spolupráci se třetí zemí v případech, kdy jsou předloženy žádosti o justiční spolupráci, jež se vztahují k témuž vyšetřování a vyžadují výkon v dané třetí zemi.

KAPITOLA VI FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 48

Rozpočet

1. Pro každý rozpočtový rok, který odpovídá roku kalendářnímu, se připraví odhady všech příjmů a výdajů Eurojustu a zahrnou se do rozpočtu Eurojustu.
2. Pokud se jedná o příjmy a výdaje, musí být rozpočet Eurojustu vyvážený.

3. Aniž by tím byly dotčeny jiné zdroje, příjmy Eurojustu zahrnují:
 - a) příspěvek Unie zapsaný v souhrnném rozpočtu Evropské unie;
 - b) jakýkoliv dobrovolný finanční příspěvek členských států;
 - c) poplatky za publikace a jakékoli služby, které Eurojust poskytuje;
 - d) *ad hoc* granty.
4. Výdaje Eurojustu zahrnují odměny zaměstnanců, správní výdaje, výdaje na infrastrukturu a provozní náklady.

Článek 49

Sestavování rozpočtu

1. Každý rok správní ředitel sestaví návrh výkazu odhadů celkových příjmů a výdajů Eurojustu pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a zašle jej kolegiu.
2. Kolegium na základě tohoto návrhu vytvoří předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Eurojustu pro následující rozpočtový rok.
3. Předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Eurojustu je předán Evropské komisi nejpozději 31. ledna každého roku. Kolegium předá Komisi konečný návrh odhadu, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, do 31. března.
4. Komise předá výkaz odhadů Evropskému parlamentu a Radě (rozpočtový orgán) spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie.
5. Na základě výkazu odhadů zapíše Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu, které předloží rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy.
6. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek Eurojustu.
7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst Eurojustu.
8. Rozpočet Eurojustu přijímá kolegium. Rozpočet je konečný po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. Je-li to nutné, bude příslušným způsobem upraven.
9. U všech projektů v oblasti nemovitostí, které zřejmě budou mít významný dopad na rozpočet, Eurojust informuje Evropský parlament a Radu co nejdříve v souladu s ustanoveními článku 203 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
10. S výjimkou mimořádných nepředvídatelných okolností podle článku 203 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 projedná Rada a Evropský parlament projekt v oblasti nemovitostí do čtyř týdnů ode dne, kdy jej oba orgány obdržely.

Projekt v oblasti nemovitostí se považuje za schválený, pokud během tohoto čtyřtýdenního období Evropský parlament ani Rada nepřijme rozhodnutí v neprospěch návrhu.

Jestliže Evropský parlament nebo Rada v průběhu tohoto čtyřtýdenního období vnesou opodstatněné námitky, prodlouží se toto období o dva týdny.

Přijme-li Evropský parlament nebo Rada rozhodnutí v neprospěch projektu v oblasti nemovitostí, Eurojust svůj návrh vezme zpět a může předložit návrh nový.
11. Eurojust může financovat plán koupě budovy na základě půjčky, kterou předtím schválí rozpočtový orgán v souladu s článkem 203 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 50
Plnění rozpočtu

Správní ředitel jedná jako schvalující osoba Eurojustu a plní rozpočet Eurojustu v rámci své odpovědnosti a v mezích schválených v rozpočtu.

Článek 51
Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. Do 1. března následujícího rozpočtového roku účetní Eurojustu předá předběžnou účetní závěrku účetnímu Komise a Účetnímu dvoru.
2. Eurojust předá zprávu o rozpočtovém a finančním řízení Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru do 31. března následujícího rozpočtového roku.
3. Do 31. března následujícího rozpočtového roku účetní Komise předá předběžnou účetní závěrku Eurojustu konsolidovanou s účetní závěrkou Komise Účetnímu dvoru.
4. V souladu s čl. 148 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 předloží Účetní dvůr své připomínky k předběžné účetní závěrce Eurojustu do 1. června následujícího roku.
5. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Eurojustu podle článku 148 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 správní ředitel vypracuje konečnou účetní závěrku Eurojustu v rámci své odpovědnosti a předloží ji kolegiu k vyjádření.
6. Kolegium vydá stanovisko ke konečné závěrce Eurojustu.
7. Správní ředitel předá konečnou účetní závěrku Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru do 1. července následujícího rozpočtového roku společně se stanoviskem kolegia.
8. Konečná účetní závěrka Eurojustu se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do 15. listopadu následujícího roku.
9. Správní ředitel předá Účetnímu dvoru odpověď na připomínky nejpozději do 30. září následujícího roku. Správní ředitel tuto odpověď předá také kolegiu a Komisi.
10. Správní ředitel předkládá Evropskému parlamentu zprávu o plnění svých povinností, je-li k tomu vyzván. Rada může vyzvat správního ředitele k předložení zprávy o plnění jeho povinností.
11. Správní ředitel předloží v souladu s čl. 165 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria pro daný rozpočtový rok.
12. Na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament do 15. května roku N + 2 správnímu řediteli absolutorium za plnění rozpočtu rozpočtového roku N.

Článek 52
Finanční pravidla

Finanční pravidla platná pro Eurojust přijímá kolegium v souladu s [nařízením č. 2343/2002 ze dne 23. prosince 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností] a na základě konzultace s Komisí. Tato pravidla se mohou odchýlit od [nařízení č.

2343/2002], pouze pokud je takové odchýlení zvlášť vyžadováno pro provoz Eurojustu, a s předchozím souhlasem Komise.

KAPITOLA VII USTANOVENÍ O ZAMĚSTNANCÍCH

Článek 53

Obecná ustanovení

Na zaměstnance Eurojustu se vztahuje služební řád Evropské unie, pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Evropské unie k provedení tohoto služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Článek 54

Vyslaní národních odborníků a jiní pracovníci

1. Eurojust může využívat služeb vyslaných národních odborníků nebo jiných pracovníků, které Eurojust nezaměstnává.
2. Kolegium přijme rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do Eurojustu.

KAPITOLA VIII HODNOCENÍ A PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV

Článek 55

Zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů

1. Eurojust předává svou výroční zprávu Evropskému parlamentu, který může předkládat připomínky a závěry.
2. Předseda kolegia předstoupí před Evropský parlament na jeho žádost za účelem projednání záležitostí týkajících se Eurojustu a zejména předložení jeho výročních zpráv, s přihlédnutím k povinnosti zachování mlčenlivosti a důvěrnosti údajů. Jednání se nevztahují přímo ani nepřímo ke konkrétním akcím souvisejícím s jednotlivými operativními případy.
3. Kromě dalších informačních a konzultačních povinností stanovených v tomto nařízení Eurojust předává Evropskému parlamentu pro informaci:
 - a) výsledky studií a strategických projektů vyhotovených nebo zadaných Eurojustem;
 - b) pracovní ujednání uzavřená se třetími stranami;
 - c) výroční zprávu evropského inspektora ochrany údajů.
4. Eurojust předkládá svou výroční zprávu vnitrostátním parlamentům. Eurojust také předkládá vnitrostátním parlamentům dokumenty uvedené v odstavci 3.

Článek 56

Hodnocení a přezkum

1. Nejpozději do [5 let po vstupu tohoto nařízení v platnost] a každých 5 let poté Komise zadá hodnocení provádění a dopadu tohoto nařízení a také účinnosti a účelnosti Eurojustu a jeho

pracovních postupů. Hodnocení se věnuje zejména případné potřebě změnit mandát Eurojustu a finančním důsledkům takových změn.

2. Komise předá hodnotící zprávu společně se závěry z ní Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům, Radě a kolegiu. Zjištění vyplývající z hodnocení se zveřejňuje.
3. U příležitosti každého druhého hodnocení Komise rovněž hodnotí výsledky dosažené Eurojustem s přihlédnutím k jeho cílům, mandátu a úkolům.

KAPITOLA IX

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 57

Výsady a imunity

Pro Eurojust a jeho zaměstnance platí Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 58

Jazykový režim

1. Na Eurojust se vztahuje nařízení č. 1²¹.
2. Překladatelské služby potřebné pro fungování Eurojustu zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 59

Důvěrnost

1. Národní členové, jejich zástupci a asistenti uvedení v článku 7, zaměstnanci Eurojustu, národní zpravodajové a inspektor ochrany údajů jsou vázáni povinností dodržovat důvěrnost všech informací, o nichž se dozví při plnění svých úkolů.
2. Povinnost dodržovat důvěrnost údajů se vztahuje také na všechny osoby a subjekty, které s Eurojustem spolupracují.
3. Povinnost dodržovat důvěrnost údajů platí i po skončení funkce nebo zaměstnání nebo po ukončení činnosti osob uvedených v odstavcích 1 a 2.
4. Povinnost dodržovat důvěrnost se vztahuje na všechny informace, které Eurojust získá, pokud již tyto informace nebyly zveřejněny nebo nejsou veřejnosti přístupné.
5. Členové a zaměstnanci evropského inspektora ochrany údajů jsou povinni dodržovat důvěrnost všech informací, o nichž se dozví při plnění svých úkolů.

Článek 60

Transparentnost

1. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje na dokumenty, které se týkají správních úkolů Eurojustu.
2. Do šesti měsíců od data první schůze přijme kolegium prováděcí pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.

²¹ Úř. věst. L 17, 6.10.1958, s. 385.

3. Proti rozhodnutím přijatým Eurojustem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost k veřejnému ochránci práv podle podmínek článku 228 Smlouvy nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie podle podmínek článku 263 Smlouvy.

Článek 61

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) a Evropský účetní dvůr

1. Pro usnadnění boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním činnostem podle nařízení (ES) č. 1073/1999 přistoupí do šesti měsíců od vstupu v platnost tohoto nařízení k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a přijme vhodná ustanovení vztahující se na všechny zaměstnance Eurojustu podle vzoru stanoveného v příloze k uvedené dohodě.
2. Evropský účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od Eurojustu obdrželi finanční prostředky Unie.
3. Úřad OLAF může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96²² s cílem zjistit, zda došlo k nesrovnalostem poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie v souvislosti s výdaji financovanými Eurojustem.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí pracovní ujednání se třetími zeměmi, mezinárodními organizacemi a Interpolem, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu Eurojustu obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Evropský účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování dle jejich příslušné působnosti.

Článek 62

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných skutečností

Eurojust uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých informací nepodléhajících utajení, která jsou vymezena v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom²³. Jedná se kromě jiného o ustanovení týkající se výměny, zpracovávání a uchovávání těchto skutečností.

Článek 63

Správní šetření

Správní činnosti Eurojustu podléhají šetření evropského veřejného ochránce práv v souladu s článkem 228 Smlouvy.

Článek 64

Jiná odpovědnost než odpovědnost za neoprávněné nebo nesprávné zpracování údajů

1. Smluvní odpovědnost Eurojustu se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoliv rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Eurojustem.

²² Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

²³ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Eurojust v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států a nezávisle na jakékoliv odpovědnosti podle článku 37 veškerou škodu způsobenou kolegiem nebo zaměstnanci Eurojustu při výkonu jejich povinností.
4. Odstavec 3 se rovněž použije na škody, které byly způsobeny zaviněním národního člena nebo jeho zástupce či asistenta při výkonu jejich povinností. Jedná-li však tato osoba na základě svých svěřených pravomocí podle článku 8, uhradí její členský stát původu Eurojustu náklady, jež Eurojustu náhradou uvedených škod vznikly.
5. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škod podle odstavce 3.
6. Vnitrostátní soudy členských států příslušné k projednávání sporů týkajících se odpovědnosti Eurojustu podle tohoto článku se určují podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001²⁴.
7. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Eurojustu se řídí ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu, které se na ně vztahují.

Článek 65

Dohoda o sídle a provozní podmínky

Sídlem Eurojustu je Haag, Nizozemsko.

Nezbytná ujednání týkající se ubytování, které má být v Nizozemsku Eurojustu poskytnuto, a zařízení, která mají být Nizozemskem zajištěna, jsou společně s konkrétními pravidly platnými v Nizozemsku pro správního ředitele, členy kolegia, zaměstnance Eurojustu a jejich rodinné příslušníky stanovena v dohodě o sídle uzavřené mezi Eurojustem a Nizozemskem po získání souhlasu kolegia.

Nizozemsko poskytne nejlepší možné podmínky, které zajistí fungování Eurojustu, včetně vícejazyčného, evropsky orientovaného školního vzdělávání a vhodného dopravních spojení.

Článek 66

Přechodná ustanovení

1. Eurojust je univerzálním právním nástupcem pro všechny smlouvy, které uzavřel, závazky, které přijal, a majetek, který nabyl Eurojust zřízený rozhodnutím Rady 2002/187/SVV.
2. Národní členové Eurojustu, kteří byli vysláni každým členským státem podle rozhodnutí 2002/187/SVV, se ujmou role národních členů Eurojustu podle kapitoly II tohoto nařízení. Jejich funkční období může být jednou prodlouženo podle čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost, bez ohledu na předcházející prodloužení.
3. Předseda a místopředsedové Eurojustu se v okamžiku, kdy toto nařízení vstoupí v platnost, ujmou role předsedy a místopředsedů Eurojustu podle článku 11, dokud neuplyne jejich funkční období v souladu s rozhodnutím 2002/187/SVV. Mohou být jednou znovuzvoleni po vstupu tohoto nařízení v platnost podle čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení, a to bez ohledu na předchozí znovuzvolení.
4. Správní ředitel, který byl naposledy jmenován podle článku 29 rozhodnutí 2002/187/SVV, se ujme role správního ředitele podle článku 17, dokud neuplyne jeho funkční období podle rozhodnutí 2002/187/SVV. Funkční období správního ředitele může být jednou prodlouženo poté, co toto nařízení vstoupí v platnost.

²⁴ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1. Nařízení (ES) č. 44/2001 se nahrazuje nařízením (EU) č. 1215/2012 ze dne 10. ledna 2015.

5. Toto nařízení nemá vliv na právní účinek dohod, které uzavřel Eurojust zřízený rozhodnutím 2002/187/SVV. Zejména všechny mezinárodní dohody uzavřené Eurojustem, které vstoupily v platnost předtím, než vstoupilo v platnost toto nařízení, zůstávají právně platné.

Článek 67

Zrušení

1. Toto nařízení nahrazuje a zrušuje rozhodnutí 2002/187/SVV, 2003/659/SVV a 2009/426/SVV.
2. Odkazy na zrušená rozhodnutí Rady uvedená v odstavci 1 se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 68

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátého dne po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA 1

Seznam forem závažné trestné činnosti, kterými je Eurojust oprávněn se zabývat podle čl. 3 odst. 1:

- organizovaná trestná činnost,
- terorismus,
- obchod s drogami,
- praní peněz,
- korupce,
- trestná činnost proti finančním zájmům Unie,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- únos, nezákonné omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování žen a dětí, dětská pornografie a navazování kontaktu s dětmi k sexuálnímu účelům,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná loupež,
- trestná činnost související s motorovými vozidly,
- podvody,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a produktové pirátství,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání peněz a platebních prostředků,
- počítačová trestná činnost,
- obchodování zasvěcených osob a manipulace s finančním trhem,
- nezákonné převaděčství přistěhovalců,
- obchodování s lidmi,
- nezákonný obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- nedovolený obchod s ohroženými druhy živočichů,
- nedovolený obchod s ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- trestné činy proti životnímu prostředí,
- znečištění z lodí,
- trestná činnost spojená s jadernými a radioaktivními látkami,
- genocida, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny.

PŘÍLOHA 2

Kategorie osobních údajů uvedených ve článku 27

1.
 - a) Příjmení, rodné příjmení, jméno a případné přezdívky nebo falešná jména;
 - b) datum a místo narození;
 - c) státní příslušnost;
 - d) pohlaví;
 - e) místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - f) čísla sociálního pojištění, řidičské průkazy, osobní doklady a údaje o cestovním pasu, celní a daňová identifikační čísla;
 - g) údaje o právnických osobách, pokud obsahují údaje o identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osobách, které jsou soudně vyšetřovány nebo stíhány;
 - h) bankovní účty a účty u jiných finančních institucí;
 - i) popis a druh údajných trestných činů nebo přestupků, datum jejich spáchání, jejich trestní kvalifikace a stav jejich vyšetřování;
 - j) skutečnosti poukazující na mezinárodní rozsah případu;
 - k) informace o podezření z účasti na zločinném spolčení;
 - l) telefonní čísla, e-mailové adresy, provozní a lokalizační údaje a také související údaje potřebné pro identifikaci účastníka nebo uživatele;
 - m) údaje o registraci vozidla;
 - n) profily DNA stanovené z nekódující části DNA, fotografie a otisky prstů.
2.
 - a) Příjmení, rodné příjmení, jméno a případné přezdívky nebo falešná jména;
 - b) datum a místo narození;
 - c) státní příslušnost;
 - d) pohlaví;
 - e) místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - f) popis a druh trestných činů nebo přestupků, které se jich týkají, datum jejich spáchání, jejich trestní kvalifikace a stav vyšetřování.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/ PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na prostředky [instituce]*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na lidské zdroje [instituce]*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/ PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (EUROJUST)

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB²⁵

Oblast politiky: 33 – Spravedlnost

Činnost: 33.03 – Spravedlnost v trestních a občanských záležitostech (od 2014: 33.03 - Spravedlnost)

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²⁶

☒ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Eurojust byl zřízen na základě iniciativy členských států rozhodnutím 2002/187/SVV jako instituce Unie s právní subjektivitou s cílem posílit boj proti závažné trestné činnosti. Článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví, že Eurojust se řídí nařízením přijatým v souladu s řádným legislativním postupem. Jeho posláním je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která se dotýká dvou nebo více členských států Evropské unie. Tento návrh nařízení poskytuje jediný obnovený právní rámec pro novou Agenturu Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech, která je právním nástupcem Eurojustu.

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č. 2: Posílení justiční spolupráce v trestních věcech a tedy příspěvek k vytvoření autentického evropského prostoru práva

Příslušné aktivity ABM/ABB

33.03 - Spravedlnost v trestních a občanských záležitostech

²⁵ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

²⁶ Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Vytvořením společné platformy státních zástupců a soudců ze všech členských států EU sehraje Eurojust ústřední roli při vývoji evropského prostoru práva. Hraje rovněž hlavní roli v potírání přeshraniční trestné činnosti v EU jako efektivní zprostředkovatel justiční spolupráce, jejíž pomoc je stále více vyhledávána vnitrostátními profesionály. Předpokládané účinky zahrnují:

1. Operativní práce Eurojustu

Eurojust podporuje a posiluje justiční spolupráci v trestních věcech. Národní členové, jednající samostatně nebo jako kolegium, zasahují do jednotlivých trestních věcí, v nichž vnitrostátní orgány potřebují posílenou koordinaci nebo musejí překonávat obtíže spojené s využitím justiční spolupráce a nástrojů vzájemného uznávání v praxi. Eurojust pomohl překonat širokou rozmanitost právních systémů a tradic EU a vybudovat vzájemnou důvěru, která je základním předpokladem nástrojů vzájemného uznávání, tím, že rychle řešil jazykové nebo právní problémy či identifikoval příslušné orgány v jiných zemích.

2. Centrum justiční odbornosti Eurojust pro účinné zásahy proti přeshraniční závažné trestné činnosti

Eurojust hraje hlavní roli v boji proti přeshraniční trestné činnosti. Eurojust organizuje koordinační schůze, kde se scházejí vnitrostátní orgány, aby se shodly na společném přístupu k vyšetřování, připravily žádosti o pomoc, řešily nebo předjímaly řešení právních otázek či rozhodovaly o společných operacích. Eurojust se zapojuje do sestavování společných vyšetřovacích týmů (JIT), které poskytují podporu členským státům, a účastní se jich.

3. Spolupráce Eurojustu s partnery

Eurojust spolupracuje s jinými agenturami, zejména s Europol, Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) i se třetími zeměmi a je hostitelským orgánem sekretariátů Evropské justiční sítě, expertní sítě společných vyšetřovacích týmů a sítě EU pro vyšetřování genocidy v souladu s uvedeným rozhodnutím Rady.

4. Vztahy Eurojustu s Úřadem evropského veřejného žalobce

V souladu s článkem 86 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) musí být Úřad evropského veřejného žalobce vytvořen „z Eurojustu“. Tento návrh má také za cíl řídit vztahy mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce. Správní podpora Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) bude poskytována na základě nulových nákladů.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

V souladu s plánem provádění společného přístupu k agenturám Komise vypracovává metodické pokyny pro definici klíčových ukazatelů výkonnosti pro agentury. Předpokládá se, že budou dokončeny v roce 2013.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

V krátkodobém horizontu se předpokládá, že Eurojust bude pokračovat ve výkonu svých základních činností, zejména těch, které přímo souvisejí s podporou a posilováním koordinace

a spolupráce mezi vnitrostátními orgány činnými v trestním řízení v případech přeshraniční závažné trestné činnosti. Tok informací a vazba mezi vnitrostátními orgány a Eurojustem musí být posílena.

Ve střednědobém horizontu budou posíleny struktura, fungování, úkoly a parlamentní dohled Eurojustu pomocí tohoto návrhu v souladu s článkem 85 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Existují rovněž požadavky na Eurojust spojené s článkem 86 SFEU a zřízením Úřadu evropského veřejného žalobce: Eurojust bude povinen zajistit služby administrativní podpory Úřadu evropského veřejného žalobce.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Přidaná hodnota činností vykonávaných Eurojustem: usnadnění justiční spolupráce mezi vnitrostátními orgány členských států a zlepšení koordinace pro účinnější boj proti organizovanému zločinu mají pro EU velký význam a může jich být dosaženo pouze na úrovni EU.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Výroční zprávy Eurojustu potvrzují, že existuje trvalá potřeba koordinace a podpory v oblasti přeshraniční závažné trestné činnosti na úrovni EU a na mezinárodní úrovni. V uplynulém desetiletí došlo k velkému nárůstu organizovaného zločinu, jako je například obchod s drogami, obchodování s lidmi, terorismus a počítačová trestná činnost, včetně dětské pornografie. Objevuje se nová zločinecká infrastruktura, která se vyznačuje stále mobilnějšími a flexibilnějšími skupinami, které operují ve více jurisdikcích a sektorech trestné činnosti a které se opírají zejména o široce rozšířené nedovolené využívání internetu. Členské státy nemohou tuto trestnou činnost efektivně potírat na vnitrostátní úrovni a pomoc získává prvořadý význam. Eurojust je jedinou agenturou EU, která poskytuje podporu vnitrostátním justičním orgánům za účelem řádného vyšetření a stíhání těchto případů.

1.5.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

Posílení justiční spolupráce v trestních věcech hraje zásadní roli při vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Poslání Eurojustu při usnadňování koordinace a spolupráce se vyvíjí v kontextu jiných právních nástrojů v dané oblasti, jako je například úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech z roku 2000, rámcové rozhodnutí Rady o evropském zatýkacím rozkazu nebo rámcové rozhodnutí Rady o kompetenčních konfliktech. Je třeba mít na paměti synergie se zbývajících částí agentur SVV, zejména s Europol, a potřebu vyvarovat se duplicit v úkolech a posílit spolupráci. Jasné synergie jsou rovněž součástí spolupráce mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět

- ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

x Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²⁷

Přímé řízení Komisí

- prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie;
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur;

☐ Sdílené řízení s členskými státy

X **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);
- ☐ EIB a Evropský investiční fond;
- X subjekty uvedené v článcích 208 a 209 finančního nařízení;
- ☐ veřejnoprávní subjekty;
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;
- ☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

Cílem tohoto legislativního návrhu je modernizace právního rámce Eurojustu a racionalizace jeho fungování.

Byl vypracován v duchu rozpočtové neutrality. Díky tomu je finanční programování Eurojustu, které je připraveno pro období 2014–2020 a bylo přijato Komisí v červenci 2013, platné pro tento legislativní návrh.

Toto nařízení však zavádí nový prvek, který se týká vztahů s Úřadem evropského veřejného žalobce: jak stanoví toto nařízení, Eurojust by měl zajišťovat struktury administrativní podpory Úřadu evropského veřejného žalobce, včetně financí, lidských zdrojů, zabezpečení a IT.

²⁷

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

Eurojust by analogicky již nepracoval na trestných činech poškozujících finanční zájmy EU, které představují 5 až 10 % jeho současné náplně práce. V důsledku toho lze pracovní místa přesouvat v rámci agentury tak, aby byla zajištěna podpora fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.

Z tohoto důvodu je finanční dopad tohoto návrhu neutrální z hlediska rozpočtu a nemění celkový počet pracovních míst uvedených ve finančním programování pro období 2014–2020.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Každý rok předseda Eurojustu předloží jménem kolegia Evropskému parlamentu výroční zprávu o práci, kterou Eurojust odvedl, a také informace o pracovních ujednáních uzavřených se třetími stranami a výroční zprávu evropského inspektora ochrany údajů.

Externí nezávislé hodnocení provádění nařízení a činností Eurojustu zadá Komise ve lhůtě pěti let od data účinnosti nařízení a poté každých pět let.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

V této fázi nebyla zjištěna žádná zvláštní rizika týkající se systémů řízení a kontroly.

2.2.2. Předpokládané způsoby kontroly

Na Eurojust se vztahují správní kontroly, včetně rozpočtové kontroly, interní audit, výroční zprávy Evropského účetního dvora a výroční absolutorium pro plnění rozpočtu EU.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající a předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro potírání podvodů, korupce a jiných protiprávních činů platí pro agenturu ustanovení nařízení (ES) č. 1073/1999 bez omezení.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [Název.....]	RP/NRP (²⁸)	zemí ESVO ²⁹	kandidátsk ých zemí ³⁰	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
3	33.0304 Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (EUROJUST)	RP	NE	ANO Po dohodě	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [Název.....]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátsk ých zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
		RP	NE	NE	NE	NE

²⁸ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

²⁹ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

³⁰ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce:	Číslo 3	Bezpečnost a občanství
---	---------	------------------------

EUROJUST			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
Hlava 1	Závazky	(1)								
	Platby	(2)								
Hlava 2	Závazky	(1a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Platby	(2a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Hlava 3	Závazky	(3a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Platby	(3b)	0	0	0	0	0	0	0	0
CELKEM prostředky pro EUROJUST	Závazky	=1+1a +3a								
	Platby	=2+2a +3b								

Program Spravedlnost			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
33 03 02 – Zlepšení justiční spolupráce v trestních věcech	Závazky	(1)						0,400		0,400
	Platby	(2)						0,400		0,400
CELKEM pro program spravedlnost ³¹	Závazky	(1)						0,400		0,400
	Platby	(2)						0,400		0,400

³¹ Článek 56 návrhu nařízení předpokládá závazek Komise předkládat zprávu o provádění nařízení. Tato zpráva se zakládá na externí studii.

Aktuální výpočet je založen na předpokladu, že struktury administrativní podpory zajišťované Eurojustem pro Úřad evropského veřejného žalobce, včetně financí, lidských zdrojů, zabezpečení a IT, jsou neutrální z hlediska rozpočtu a nevyžadují další zaměstnance z plánu zřízení Eurojustu, vzhledem k tomu, že se počítá s vnitřním přeobsazením pracovníků v rámci Eurojustu v důsledku ukončení některých činností po zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

Prakticky to znamená, že správní struktura Eurojustu pokryje potřeby jak Eurojustu, tak Úřadu evropského veřejného žalobce. Tato správní struktura by zajistila koordinované plánování a plnění rozpočtu, různé aspekty personálního řízení a zajištění všech služeb podpory.

Předpokládá se, že účetní Eurojustu bude i účetním Úřadu evropského veřejného žalobce.

Náklady na hodnocení pro posuzování zejména provádění a dopadu tohoto nařízení a také účinnosti a účelnosti Eurojustu, by měly být pokryty z nového programu Spravedlnost.

Okruh víceletého finančního rámce:	5	Správní výdaje
---	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
GŘ: SPRAVEDLNOST									
• Lidské zdroje		0	0	0	0	0	0	0	0
• Ostatní správní výdaje		0	0	0	0	0	0	0	0
GŘ SPRAVEDLNOST CELKEM	Prostředky	0	0	0	0	0	0	0	0

CELKEM prostředky na OKRUH 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = Platby celkem)	0	0	0	0	0	0	0	0
---	-------------------------------------	---	---	---	---	---	---	---	---

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky						0,400		0,400
	Platby						0,400		0,400

3.2.2. Odhadovaný dopad na prostředky [instituce]

- X Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků. Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy ↓			Rok 2014		Rok 2015		Rok 2016		Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	Druh ³²	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL Č.1 ³³ ...																		
- Výstup																		
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2 ...																		
- Výstup																		
SPECIFICKÝ CÍL Č. 3																		
Výstup																		
NÁKLADY CELKEM																		

³² Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

³³ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

3.2.3. Odhadovaný dopad na lidské zdroje [institute]

3.2.3.1. Shrnutí

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

V přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE

Lidské zdroje	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Celkem
Pracovní místa podle plánu pracovních míst (vyjádřeno počtem zaměstnanců)								
- z toho AD								
- z toho AST								
Externí pracovníci (FTE)								
- z toho smluvní zaměstnanci								
- z toho vyslaní národní odborníci (VNO)								
Zaměstnanci celkem								

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Výdaje na zaměstnance	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Celkem
Pracovní místa podle plánu pracovních míst								
- z toho AD								
- z toho AST								
Externí pracovníci								
- z toho smluvní zaměstnanci								
- z nichž vyslaní národní odborníci (VNO)								
Výdaje na zaměstnance celkem								

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů mateřského GR

- X Návrh/podnět nevyžaduje využití dodatečných lidských zdrojů.
- Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky (nebo zaokrouhlete maximálně na jedno desetinné místo)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)							
XX 01 01 02 (při delegacích)							
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)³⁴							
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 04 yy³⁵	- v ústředí ³⁶						
	- při delegacích						
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM							

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

³⁴ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

³⁵ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

³⁶ Převážně pro strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond (EFF).

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Sledování a poradenství pro agenturu v oblasti politik, rozpočtové a finanční poradenství pro agenturu a skutečné platby, absolutorium, postupy pro tvorbu návrhu rozpočtu
Externí zaměstnanci	

Popis výpočtu nákladů na ekvivalent plného pracovního úvazku by měl být zahrnut v části 3 přílohy.

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ☒ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce³⁷.

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- ☒ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

³⁷

Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ dopad na vlastní zdroje
 - ☐ dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ³⁸					
			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

³⁸

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25% nákladů na výběr.